

HALKIN KURTULUŞU

2

9 ŞUBAT 1976 / 250 KURUŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İDİL'DE KATLEDİLEN YOKSUL KÜRTLERİN ÖLÜLERİ YERDE KALDI

DİYARBAKIR'DA SİYASİ TUTUKLULAR BU KANLI KATLİAMI PROTESTO İÇİN AÇLIK GREVİNE GİTTİLER

●

MARDİN İDİL'DE, PAZARCIK'TA, MALATYA'DA OLUP BİTENLERİ HALKIMIZ BİLMELİDİR



"YEDİKLERİ YOKSUL ETİ, İÇTİKLERİ KAN OLMUŞTUR ..."

28 Ocak Çarşamba Günü, Mardin'in İdil ilçesinin Bozatlı köyü yakınlarında bir mağarada, 5 yoksul Kürt köylüsü jandarmalar tarafından kurşuna dizildi. 13 köylü de, kimbilir kaç gün falaka altında kalmak üzere karakola götürüldüler.

İdil Kaymakamı, katliamdan sonra bir fatih edasıyla yaptığı açıklamada, jandarmaların kurşuna dizdikleri Kürt köylülerinin "büyük bir kaçakçılık şebekesine mensup olduklarını" ve "uzun bir süreden beri arandıklarını" söyledi.

Bu nasıl aranmaktır ki jandarmalar ve İdil Kaymakamı, öldürüp üstüste yığdıktan sonra bile köylülerden ne iş yaptıklarını, hatta isimlerinin ne olduğunu bilmiyorlar.

"Uzun bir süredir aranan" ve "büyük kaçakçılık şebekesine mensup oldukları" söylenen yoksul Kürtler katledildikten sonra yakalanan mallar ise dört mavzer ve dörtyüz kadar koyun.

Katledilenlerin isimleri çok sonraları tespit ediliyor ve ölenlerin anaları, babaları, kardeşleri, hısımları işkence ve zulüm korkusuyla "bunlar bizim ölülerimizdir" diyemiyorlar. Ölülerine sahip çıkamıyorlar. Beş yoksul Kürdün ölüleri yerde kalıyor. Niçin öldürüldükleri, suçlarının ne olduğu hakkında bilinen bir tek şey var:

Suçları: Yoksulluk belasına koyun kaçırmak, ya da kaçakçı ağasının koyunlarını sınırdan geçirmek.

Cezaları: Ölüm.

İdilliler, Bozatlılar, elleri böğründe analar, babalar, bacılar kardeşler!

Dün Viranşehir'de böyle olmuştu.

Dün Doğu Beyazıt'ta böyle olmuştu.

(De.Sa.6'da)

Dernekler Kapatılır, Yeni Baskı ve Zulüm Kanunları Çıkartılmaya Çalışılır, Ölülerimiz Yerlerde Sürüklenirken, Susmayalım!
Kanlı Katillere Ortak Olmayalım!..

Erkek ve Kadın İşçiler:

HER YENİ SALDIRIDA, HER YENİ KATLİAMDA BİR SAAT İŞ BIRAKMAK İÇİN İLERİ

MC İktidarı Hukuku kaldırıp bir kenara attı. İktidar baskı ve zorbalığı önce uyguluyor, kılıfı sonra buluyor.

MC İktidarı "kızıl tehlikeye ve anarşiye karşı mücadele edebilmek" yalanlarıyla süsleyerek, yeni bir "tedbirler paketi" hazırladığını açıkladı. Bir dizi yeni kanun tasarısı meclise getiriliyor. Aslında bu, zaten var olan katliamlara ve kanlı baskılara kanunilik kazandırmak ve zevahiri olsun kurtarabilmek için yapılmış bir girişimdir. Zaten var olan terörü daha da üst dereceye çıkarmanın girişimidir. Yurdumuzu büyük bir zindana, hayatı cehennem hayatına çevirmenin girişimidir.

Bizim ülkemizde burjuva demokrasisi zaten yoktur. 1961 Anayasası ise, tam bir burjuva demokratik anayasa değildir. Kaldı ki ondaki demokratik özgürlükler de 1971'de, CHP'nin de desteğiyle iyice budanmıştır.

EN KÜÇÜK SİYASİ VE DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLERİN, EN BÜYÜK DÜŞMANLARI, VAR OLAN KENDİ KANUNLARINA BİLE UYMADIKLARI GİBİ, YENİ FAŞİST KANUNLARI Pİ YASAYA SÜRÜYORLAR.

MC iktidarı, İller İdaresi Kanununu değiştireceğini söylüyor. Valilere, kaymakamlara daha geniş yetkiler tanınması gerektiğini söylüyor. Valilere sıkıyönetim ilanı yetkisi verilmesini istiyor. Yargı organlarının yetkilerini, icra organlarına vermek gerektiğini öne sürüyor. Ama bunlar zaten

(De.Sa.6'da)

Biz evlatlarımızı siz öldüresiniz diye doğurmadık!



"EVLAT ACISINA SON" MİTİNGİ YAPILDI. ANALAR, BACILAR "GENÇLİĞİMİZE CAN GÜVENLİĞİ" DİYE BAĞIRDI

1000'i aşkın ana 31 Ocak günü Ankara'daki "evlat acısına son" mitinginde biraraya geldiler. Emperyalizme, faşizme karşı mücadelede, bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadelede, faşist kurşunları ile can vermiş yurtseverlerin anaları, yüreklerini dolduran acıyı, evlatlarını kahpece yok eden faşistlere duydukları öfkeyi paylaşmak için, bütün anaları, bütün halkı emperyalizme ve faşizme karşı birleşmeye, mücadeleye çağırdılar. Ve tek bir ağızdan haykırdılar: KAHROLSUN FAŞİZM! KATİL İKTİDAR! BİZ EVLATLARIMIZI SİZ ÖLDÜRESİNİZ DİYE DOĞURMADIK! GENÇLİĞİMİZE CAN GÜVENLİĞİ!

"DEMEK Kİ ANALAR, İŞ BAŞA DÜŞTÜ!"

Mitingde yapılan konuşmada, öldürülen gençlerin arkasından artık tek tek ağlama döneminin kapandığını, cinayetlerin karşısında sessiz kalamıyacaklarını belirten Nazan Kırkbir adındaki bir ana şöyle devam etti: "Bu acılar nasıl son bulacak? Evlatlarımızın hayatını nasıl koruyacağız? Kim bize can güvenliğini sağlayacak? Şimdiki iktidarın kuvvetleri mi? Cana kastedenler belli. Katiller belli. Katilleri koruyanlar belli. Bütün bunları önleyecek kimdir, belli değil. Demek ki analar, iş başa düştü. Evlatlarımızın yanında olmalıyız. Okulda, sokakta, evde onları biz korumalıyız. Birleşelim, analar. Cinayetleri, katliamları düzenleyenlere ve onlara göz yumanlara hep beraber karşı koyalım!"

"EVLATLARIMIZI DEĞİL BİZİ COPLAYIN"

Mitingin sonunda, iş birlikçi iktidarın ve onun resmi, sivil çetelerinin kanlı yüzünü Ankara halkına daha iyi gösterebilmek amacıyla Kızılay Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen yurtseverlerin üzerine her zamanki gibi polis yine saldırdı. Ve yürüyüşe katılan analar, azgınca saldıran polislerin önüne, polis coplarının önüne atıldılar. "Evlatlarımızı değil bizi coplayın" diye haykırarak vücutlarını yurtsever gençlere, evlatlarına siper ettiler.

ANALARIN ACISI DİNMİYOR... CAHİT ŞENYÜZ'DE ÖLDÜRÜLDÜ.

Ankara'da bunlar olurken, Türkiye'nin başka bir yerinde, İstanbul'da bir evde, yeni bir acı doğuyor, yaşlı bir ananın kin dolu, öfke dolu çığlıkları yayılıyordu: Kocamustafapaşa karakolunda polisler tarafından öldüresiye dövülerek komaya sokulan bir yurtsever daha, Hukuk Fakültesi öğrencisi CAHİT ŞENYÜZ'de ölmüştü.

Beyoğlu İlk Yardım Hastanesi ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin üç profesörü tarafından verilen raporlarda CAHİT kardeşimizin dayak sonucu komaya girdiği belirtilmesine rağmen, polis yetkilileri eli kanlı suçluların telaşı içinde, utanmazca yalanlar söylüyorlar. CAHİT'in çok içki içtiğini, sarhoş olduktan sonrada kendini yerden yere atarak komaya girdiği

(De.Sa.6'da)

PTT İŞÇİLERİNİN ÇOCUKLARI "BABAM İŞE ALINSIN" DİYE YÜRÜDÜ

ADANA PTT İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ ZAFERLE SONUÇLANDI



BAĞIMSIZ TÜRKİYE! KAHROLSUN FAŞİZM! YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

PTT Adana Bölge Başmüdürlüğüne bağlı PTT Adana Şantiye Şefliğinde çalışan 303 işçiden 147 si işten çıkarılınca 303 işçi 12 Ocak 1976 günü direnişe geçtiler. Direnişçi işçiler çıkarılan arkadaşlarının işe geri alınmasını istiyorlardı.

İşveren işçilerin direnişini kırmak için polis çağırdı. 1.Şube Müdürü işçilere "İŞBAŞI YAPIN" deyince işçiler hep bir ağızdan "YA HEP BERABER, YA HİÇBİRİMİZ" diye haykırdılar. Bunun üzerine polis işveren tarafından tesbit edilen on işçiyi polis arabasına aldı. Arkadaşlarının götürüldüğünü gören bütün işçiler arabanın önüne geçerek arkadaşlarını vermeyeceklerini söylediler. Ancak polis arabasına alınıp götürülmek istenen baştemsilci "kendilerinin ifade vermeye gideceklerini, arkadaşlarının direnişi kararlılıkla sürdürmelerini" söyledi. Mahkemeye çıkarılan işçilerden üçü tutuklandı.

Direnişin üçüncü gününde PTT işçileri grevdeki Marsa işçilerini ziyaret ettiler. 300 işçi topluca Marsa'ya yürüdüler. Marsa işçileri PTT'li işçileri yolda davul-zurnayla karşıladılar. Birbirlerini kucaklayarak mücadelelerini kutladılar. Grev yerinde konuşmalar yapıldı. İşçiler, Dünya işçilerinin ve ezilen halkların birleşmesi gerektiğini belirttiler. Faşizmi engellemek için kanımız pahasına müca-

(De.Sa.6'da)



Türk Kadınlar Birliği başkanı Günseli Özkaya ''Evlat Acısına Son'' diyen analar mitingine bu anarşidir diyormuş !

KATİLLERDEN HESAP SORULMASIN

EVLAT ACISI SON BULMASIN DİYEN GÜNSELİ ÖZKAYA ! SEN DE ANAMISIN ?

Gençlik Üzerinde Oynanan Oyunları Bozalım Faşizmin İğrenç Yüzünü Açığa Çıkaralım

Uluslararası kapitalist sistemin içine düştüğü ve ülkemize de şiddetle yansıyan ekonomik ve siyasi buhran, hakim sınıfları bunaltıyor, telaşa sürüklüyor. Emperyalist işbirlikçisi hakim sınıflar, bir süre için olsun rahat nefes alabilmek, buhranın etkilerinden sıyrılabilmek için yeni yöntemler peşinde koşuyorlar.

Ve hakim sınıflar, her zamanki gibi, genel geçer bir yönteme başvuruyorlar;buhranın vebalini emekçi halkın sırtına yüklemek ve sömürüyü azgın bir biçimde yoğunlaştırarak sermaye darlığını gidermek yolunu seçiyorlar.

Bunun gerçekleştirilmesi için gerekli olan yöntem de bellidir: sömürünün, talanın en iğrencinin hüküm sürdüğü, öte yandan bu sömürü ve talana karşı yükselen her hoşnutsuz sesin susturulduğu dikensiz bir gül bahçesinin hazırlanması; faşist bir diktatörlüğün kurulması.

Ve bugün hakim sınıflar, böylece tesbit edilen bu yönteme uygun olarak önlerine çıkacak engelleri ortadan kaldırmak, bertaraf etmek üzere yaptıkları kısa ve uzun dönemli planlarını uygulamaktalar.

İşte bu kısa dönemli hesaplarından biri de, geniş gençlik yığınlarını önderlerinden mahrum bırakmak ve onu sessiz bir kalabalığa dönüştürmek, gençliğin anti-faşist, yurtsever, ilerici mücadelesini bastırmak, yok etmektir.

Hakim sınıflar bu alanda kazanılacak başarının, uzun dönemli planların uygulanmasını, yani başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün halkın mücadelesinin bastırılmasını da kolaylaştıracağını biliyorlar. Gençliğin faşizme karşı yükselen sesinin emekçi halk kitleleri arasında yankılanmasını önlemek için bütün güçlerini harcıyorlar.

Gerici sınıflar gençlik üzerinde oynadıkları oyunları hangi temellere dayandırıyor ve neyi amaçlıyorlar?

Hepimizin gözleri önünde cereyan eden ve en ilgisizimizi, en sabırlımızı bile zıvanadan çıkaracak kadar kanlı ve vahşet örnekleriyle dolu oyun şudur:

Birincisi, düzenli ve aralıksız silahlı saldırı ve cinayetler ile gençlik kitlesinin mücadelesini ezmek, hiç değilse geniş gençlik kitlesini yıldırmak ve devrimci gençleri okullarının dışına adım atamaz hale getirmek, emekçi sınıfların özellikle işçi sınıfının mücadelesiyle temasa gelmesini engellemek.

İkincisi, bu saldırılar sonucunda doğan ortamı, kendi güdümündeki milyonluk tirajlı yayın organları aracılığıyla "süregelen öğrenci olayları", "bitmek bilmeyen sağ-sol çatışması" ve "hortlayan anarşi" diye tanımlayarak, halkın büyük çoğunluğunun hoşnutsuzluk göstermesini ve gençliğe "muzur bir güruh" gözüyle bakmasını sağlamak, böylece gençliğin emekçi halktan koparılmasını, bir bütün halinde tecrit edilmesini sağlamak, amaçlananlardan biri; oyunun bir yönü de bu.

Ama oyun bununla da bitmiyor; gençliğe yöneltilen saldırıları "sağ-sol çatışması" gibi göstererek bir bütün halinde halkın geniş kesimlerinin gözünde tecrit çabalarının yanısıra, geniş gençlik yığınlarının doğal olarak en çok bir arada bulundukları öğretim kurumlarını kapatıp, demokratik kitle örgütlerini mühürleyerek devrimci gençliğin geniş öğrenci gençlik kitleleriyle birleşmesini engellemeye, onu okulcu gençlikten tecrit etmeye çalışıyorlar. Oyunun bir yüzü de bu.

Son bir ay içinde ardarda kapatılan ve ne zaman açılacağı belli olmayan üniversiteler, fakülteler, yüksek okullar, faşist iktidarın okullar üzerindeki kapatma tehditleri, yine ardarda ve gülünç denecek kadar sudan gerekçelerle kapatılan, mühürlenen dernekler hep bunun göstergesi.

Faşistler, sudan korkan kuduz bir köpek gibi, halkın ve onun bir parçası olan gençliğin mücadelesinin gelişmesinden, faşizme karşı kitle mücadelesinin yükselmesinden korkuyorlar. Kitle hareketlerine panzerli, stenli polislerini saldırtıyorlar, halkı, yurtsever gençliği hedef gözetmeksizin kurşun sıkan polislerinin eliyle katlediyorlar.

Peki faşistler, Amerikancı hakim sınıfların bu en gerici kesimleri böyle yapıyorlar da başını TİP'in çektiği sözde sosyalist, sözde yurtsever ne yapıyorlar?

Onlar, yayın organlarında, dergilerinde "faşizme karşı kitle hareketini yükseltelim" diye sahtekarca çığlıklar atarken, beri yandan da, okulların kapatılmasını burjuvaziden rica ediyor, devrimci gençlere mücadeleden çekilmeyi, bir avuç faşist saldırganla polisi başbaşa bırakmayı öğütlüyorlar. Sosyal-emperyalizmin ülkemizdeki acentalarından, sosyal-faşist bir diktatörlüğün hayalleriyle yaşayanlardan başka bir şey beklenebilir mi? Onlar kitlelerin faşizme karşı mücadelesinin yükselmesinden, halkın anti emperyalist bilincinin gelişmesinden, öfkesinin kabarmasından korkuyorlar. Çünkü işin ucu gelip kendilerine dokunuyor.

Ecevit ve onun CHP'si ise, geri ve kişiliksiz bir parlamenter muhalefeti aktif kitle mücadelesinin yerine geçiriyor: Faşizmin özünü ve kitlelere yönelen hayati tehlikeleri göz ardı ediyor, sanki kapitalizmin kendisi bir yolsuzluk ve kokuşmuşluklar silsilesi değilmiş gibi, faşizme ve faşistlere karşı mücadeleyi mobilya yolsuzluklarıyla mücadele derecesine indiriyor, sonra da o "şiddetli" suçlamaları yönelltikleri partinin milletvekilleriyle parlamento kulislerinde sohbet koyultuyor, kahvelerini yudumluyor, "hitabet" yetenekleri hakkında fikirlerini alıyorlar; işte CHP'nin ve onun parlamenterlerinin anti- faşist mücadelesinin özü budur.

Bir de bütün bunların ötesinde, kendini halkın dava vekilleri, gençliğin dava vekilleri sanan "sol"lar var. Suskun, hareketsiz ve ilgisiz bir kalabalık olarak tanımladıkları geniş halk kitlelerini dar grup eylemleriyle, "seçkin" grup eylemleriyle sarsacakları, harekete geçirecekleri ham hayalleriyle yaşayan bu unsurlar, kitleden kopuk, faşizme karşı en geniş kitleleri harekete geçirmeyi küçümseyen, küçük burjuva siyasetleriyle, halkın mücadelesine zarar veriyorlar.

Ve içinde bulunduğumuz şartlarda, faşistlerin her gün kanlı cinayetler tezgahladığı, mücadelesini halkın mücadelesiyle birleştirmek isteyen gençliğe bir bütün olarak saldırdığı, öte yandan revizyonistlerin ve küçük burjuva "sol" unsurların, gençliği mücadelenin dışında tutmak için her türlü çabayı gösterdikleri günümüz şartlarında, gençliğin devrimci siyasete her zamankinden daha çok ihtiyacı vardır.

EN GENİŞ GENÇLİK KİTLELERİNİ SOMUT, HAYATİ DEMOKRATİK-AKADEMİK TALEPLERİ ETRAFINDA BİRLEŞTİRMEK. GENÇLİK KİTLESİNİN MÜCADELESİNİ HALKIN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİYLE BİRLEŞTİRMEK VE YÜKSELTMEK.

Halkın emperyalizme, faşizme ve hakim sınıfların gerici diktatörlüğüne karşı mücadelesinin, demokratik halk iktidarı uğruna mücadelenin vazgeçilmez bir parçası olan gençliğin, içinde bulunduğumuz döneme uygun mücadele siyaseti bu olmalıdır.

Bu siyasetin en iyi biçimde uygulanmasına giden yolun, gençliğin en somut demokratik-akademik taleplerinin tesbitinden ve bu talepler uğruna mücadeleyi geliştirmekten geçtiğini bir an olsun unutmadan, öğrenci gençliğin gündelik taleplerini ve o talepler doğrultusundaki gündelik mücadelesini "önemsiz" ve "gayri siyasi" görme eğilimine karşı uyanıklığı elden bırakmadan, ÇABALARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM. Can düşmanımız faşizmin iğrenç yüzünü, kanlı cinayetlerini, okulda,semtimizde, sokakta, anamıza, babamıza, kardeşlerimize, arkadaşlarımıza, tanıdığımız, tanımadığımız HERKESE AMA HERKESE ANLATALIM.

FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALIDIR.

KAPATILAN OKULLAR, MÜHÜRLENEN DERNEKLER AÇILMALIDIR. DİSİPLİN YÖNETMELİKLERİNDEKİ ANTİDEMOKRATİK HÜKÜMLER İPTAL EDİLMELİDİR.

ÜNİVERSİTELER, DERNEKLER, TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ KANUNLARI İPTAL EDİLMELİDİR. POLİSLER OKULLARDAN ÇIKARILMALIDIR!

DGM KAPATILMALI, ŞİMDİYE KADAR VERDİĞİ HÜKÜMLER GEÇERSİZ SAYILMALIDIR.

TCK'NIN 141,142,146. MADDELERİ VE CEZA KANUNUNDAKİ DİĞER FAŞİST HÜKÜMLER İPTAL EDİLMELİDİR.

EN GENİŞ GENÇLİK KİTLELERİNİ SOMUT, HAYATİ DEMOKRATİK-AKADEMİK TALEPLERİ ETRAFINDA BİRLEŞTİRMEK.

GENÇLİK KİTLESİNİN MÜCADELESİNİ HALKIN FAŞİZME KARŞI MÜCADELESİYLE BİRLEŞTİRMEK VE YÜKSELTMEK.

Gençlik mücadelesini, halkımızın faşizme karşı mücadelesiyle birleştirmelidir.

Van'ın Muradiye İlçesinde Ernes İlköğretmen Okulu'nda bir süre önce çıkan olaylardan sonra "Okulda can güvenliği" kalmadığını söyleyen öğrenciler eşyalarını toplayarak okulu terk ettiler.

MNS'Lİ İŞÇİLER ANLATIYOR

MNS'Lİ İŞÇİLER ANLATIYOR:
ADANA'DAKİ SUNİ ELYAF VE İPLİK FABRİKASI MNS, MEHMET NURİ SABUNCU'NUN FABRİKASIDIR. MEHMET NURİ SABUNCU ADANA'DAKİ FAŞİSTLERİ BESLEYEN BİR PARA BABASIDIR. MNS FABRİKASININ UMUM MÜDÜRÜ İSE ESKİ ADANA VALİSİ VE ESKİ İÇİŞLERİ BAKANI MUKADDER ÖZTEKİN'DİR. BU MUKADDER ÖZTEKİN'İN, ADANA VALİLİĞİ SIRASINDA CAMIZCI KÖYÜNDEKİ HAZİNE TARLALARININ SABUNCU TARAFINDAN GASPEDİLMESİNE YARDIMCI OLDUĞU SÖYLENİYOR. SABUNCU ŞİMDİ GASPETTİĞİ HAZİNE TOPRAKLARINDA AĞBA ÇİFTLİĞİNİ KURMUŞ VE MÜKAFAT OLARAK TA M.ÖZTEKİN'İ FABRİKASINA UMUM MÜDÜR YAPMIŞTIR. İŞTE BU FAŞİST NURİ SABUNCU, FABRİKASINDAKİ İŞÇİLERİN FAŞİST BİR SENDİKA OLAN TÜR-PEK-İŞ'DE ÖRGÜTLENMELERİNİ SAĞLAMAK İÇİN MNS İŞÇİLERİNİN ÜZERİNE ÜLKÜ OCAKLI KOMANDOLARI GÖNDERDİ. İŞÇİLERİ İŞTEN ATMAKLA, DAYAK VE ÖLÜMLE TEHDİT ETTİ. TÜR-PEK-İŞ İŞÇİLERDEN HABERSİZ SAHTE FİŞLERLE, YETKİ ALMAYA KALKTI. MNS İŞÇİLERİ SENDİKA ÖZGÜRLÜĞÜ VE CAN GÜVENLİĞİ İÇİN DİRENİŞE GEÇTİLER. 12 GÜN SÜREN DİRENİŞ SONUNDA PATRON İŞÇİLERİN İSTEKLERİNİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI. MNS İŞÇİLERİNİN FAŞİSTLERİN SARI SENDİKASI OLAN TÜR-PEK-İŞ'E ÜYE OLMADIKLARI PETROL-İŞ'E ÜYE OLDUKLARI 29 OCAK 1975 TARİHİNDE YAPILAN İRADE BEYANIYLA TESBİT EDİLDİ. İŞ MAHKEMESİ YETKİYİ TÜR-PEK-İŞ'DEN ALARAK PETROL-İŞ'E VERDİ.

MUSTAFA UÇAR ARKADAŞ ANLATIYOR:

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Mustafa Uçar. Kimya Enstitüsü Mezunu. 23 yıllık işçi. Evli, 5 çocukluyum. Hiç bir yan gelirim yok. 3 çocuğum okuyor.

- Direnişi anlatır mısınız?

- Çalışmış olduğumuz iş yeri kanunun bize tanımış olduğu hiçbir hakkı vermiyordu. Yemeği evimizden kendimiz götürüyorduk. Servisimiz dahi, yoktu. Damperli arabalarla gidip geliyorduk. İşçi bilinçlenmiş değildi. Tabii bilinçlenmiş işçiler kendi davalarını savunmasını bilen bir sendikal özgürlük istiyordu. Fakat işyerinde MİSK'e bağlı TÜR-PEK-İŞ de çalışıyordu. Emekçinin çoğunluğunun istemiş olduğu TÜRK İŞ'e bağlı PETROL-İŞ sendikasının gelmemesi için bütün ağırlığını koyuyordu. İş yerinde taraf tutan mühendisin kararıyla emekçi sınıfın üzerine Ülkü Ocaklarına kayıtlı komando diye tabir ettikleri faşistler getirdiler. Biz de emekçi olarak mücadeleden yılmadan işveren vekiline derdimizi izah ettikse de yukarıda bahsettiğim mühendis kendilerinden olduğundan isteklerimiz yüzüstü bırakıldı. Biz de emekçiler olarak son çareyi direnişte bulduk. 12 gün direnişimiz devam etti. Fakat birliğimizi hiç bir kuvvet yıkamadı. En sonunda isteklerimiz kabul edildiği için işbaşı yaptık.

İSTEKLERİMİZ:
CAN GÜVENLİĞİ,
İŞ GARANTİSİ,
SENDİKAL ÖZGÜRLÜK,
KANUNİ HAKLARIN KISITLANMAMASI İDİ.

-"Kanunun bize tanımış olduğu haklar" dediniz. Nasıl olur da patronların hakim olduğu düzende kanunlar biz işçilere hak tanır? Açıklarmısınız?

- Bir nevi emekçi kitlesinin baskısı sonucunda çıkarmak zorunda kaldı. Yoksa sen istemesen işveren sana bir şey verir mi? Sonra referandum kanununun resmen kanunlaşmasını istiyorum. Böyle can çekişmez, bir celsede işleri hallederiz.

- Bu olaydan önce başka bir işçi hareketine katıldınız mı? MNS'nin size öğrettikleri?

- Güney Sanayi'de çalışırken böyle bir hareketle karşılaştım. Direniş olayı ile çok bilinçlendik. Emekçi sınıf olarak ağırlığımızı işverene kabul ettirdik.

"DİRENİŞ BİZE FAŞİSTLERİN KİM OLDUĞUNU, KİME HİZMET ETTİĞİNİ ÖĞRETTİ!"

- Direniş sırasında faşistler direnişi kırmak istediler. Direniş öncesi ve sonrası faşistler hakkında düşündükleriniz?

- Faşistlerin işçi düşmanı oldukları, bize saldıracakları, böyle bir şey aklıma gelmezdi. Onlar hakkında şimdi düşündüklerim, satılmış işverenlerin adamı olduklarıdır.

- Bu direniş herşeyi halletmişmidir?

- Hayır halletmemiştir. Bu direniş işçiler için bir adımdır. İşçilerin kurtuluşu değil patronlara bir ihtardır.

"BİR İŞÇİ OLARAK BUGÜNKÜ İKTİDARIN HALK İKTİDARI OLMADIĞINA EMİNİM"

- Cephe iktidarı hakkında düşünceleriniz?

- Bir işçi olarak bugünkü iktidarın kesinlikle halk iktidarı olmadığına eminim.

MİKAİL TAŞ ARKADAŞ ANLATIYOR.

- Kendinizi tanıtırmısınız?

- Tarsusluyum. Evliyim, 2 çocuğum var, 16 yıldır işçiyim. MNS'de 2 yıldır çalışıyorum.

- Direniş nasıl oldu?

- İçerdeki mühendis işçilere sendikayı değiştirmeleri için baskı yapıyordu. Petrol-İş olarak çoğunluk sağlayınca başka imkanları olmadığından işi kaba kuvvete döktüler. Fabrikada çalışan 17 TÜR-PEK-İŞ ' e bağlı işçi, komando tabir edilen faşistlerle birlikte Petrol-İş'e kayıtlı işçileri servis beklerken arkadan kafalarına zincir vurmak suretiyle yaraladılar.Biz de bunun üzerine işyerinde can güvenliğinin sağlanması için harekete geçtik. Bu meyanda Bölge Çalışma Müdürü çoğunluk Petrol-İş'e kayıtlı olduğu halde yetkiyi TÜR-PEK-İŞ'e verdi. Biz de sendikal özgürlük ve can güvenliğini sağlamak için direnişe geçtik. Direnişimizin ilk günleri gayet sakin geçiyordu. Birliğimiz tamdı. Mahkemeye başvurulmuştu. TÜR-PEK-İŞ'in yetkisi iptal edildi. İçerdeki çalışan mühendis kendi taraftar olduğu sarı sendikanın yetki alamıyacağına kani olunca Ülkü Ocaklarından kişilerle konuşarak gelin MNS'yi komünistler işgal ediyor, bunlara mani olalım, meydanı bırakmıyalım diyerek fabrika önüne 4 otobüs getirdi. Biz de direnişe katılmak için taksi ile geldiğimizde bizden hüviyet sordular. "Siz işçi değilsiniz, arabanıza binin geri gidin, yoksa sizin arabanızı yakarız, sizin boynunuzu keseriz" dediler. Bu arada da bir sürü ana avrat sövme durumları oldu. Biz bunlara karşı durduk. Kendilerine müdahele edince tahminen 25 kişilik bir grup ustura ve bıçaklarını çekerek üzerimize saldırmaya hazırlandılar. Bu arada güvenlik kuvvetleri geldi. Bizi gözaltına aldılar. İfadelerimizi alarak serbest bıraktılar. Gözaltında bulunduğumuz sürede bize ustura çeken ülkücü talebe ile konuştuk.Kendisine komünistler fabrikayı işgal ediyor, gelin mani olalım dediğini belirtti. Biz kendisine hakkımızı arıyoruz dedik. Komünist dediğin bu toplumun kişilerinin cebinden 100 TL. para zor çıkar, burada 12 gündür zeytin ekmek yiye yiye bir hal olduk dedik. Fabrikadaki kanunsuz işleri izah ettik. Kendisinin bu işlerden malumatı olmadığını, sadece fabrikayı komünistlerden kurtarmaya geldiğini söyledi. Durumun bu merkezde olduğunu bilseydim gelmezdim. Siz haklısınız, toplum olarak bir vücutsunuz, hakkınızı alacağınıza inanıyorum dedi. Ertesi günü Savcılığa çıkarttılar. Savcı bizleri serbest bıraktı. Bu olay üzerine bu talebenin bu tür olaylara girerken düşüneceğini sanıyorum.

Bu talebe Türkeşçiydi. Bu tür grupların olayları devamlı kendileri bilerek ve kasıtlı olarak tertipledikleri emekçi grup olarak şahit olduk.

MNS'DEN DİĞER BİR İŞÇİ ARKADAŞ DİRENİŞTEN ÇIKARTTIĞI DERSLERİ ŞÖYLE ANLATTI:

- Olaydan önce Türkiye hudutları dahilinde kanunların eşit olarak yürütüldüğünü zannediyordum. Fakat yanıldığımı anladım.

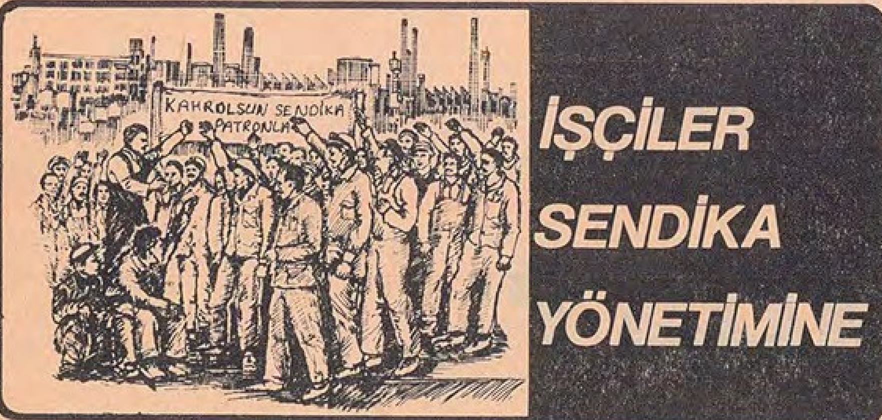
Faşist ve küçük bir grubun yakın zamana kadar bulunmadığını, bunların MC hükümeti zamanında çoğaldığını, kanunların yürümez hale getirildiğini, büyük sermaye sahiplerinin, faşist ve komando gruplarını desteklediğini gördüm.

PETROL-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBESİ BAŞKANI İSE DİRENİŞİ ŞÖYLE ANLATTI:

- Sabah erken vakitlerde başlatılan direniş esnasında hava şartları çok kötü olmasına rağmen azimli ve kararlı olduğumuzu ispat ettik. Diğer günler sermaye sınıfının temsilcisi olan faşist zihniyetli insanların karşımıza diktikleri komando adıyla anılan faşistler dahi bizi yıldıramadılar. İçimizden temsilci olarak seçtiğimiz iki arkadaşımızın işveren ve vekilleri ile yaptıkları toplantı neticesinde isteklerimizi tamamen kabul ettiler.

Haftalık Gazete
* *Sahibi: M. Zeki GÜMÜŞEL*
* *Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ*
* *Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-İSTANBUL*
* *Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL*
* *Abone Şartları: Yurtiçi yıllık:125.-TL. Altı aylık: 65.-TL. Yurtdışı yıllık:200.-TL. Altı aylık:100.-TL.*
* *İlan Şartları: Santimi 30.-TL.*
* *Dizgi: Olimpiyat IBM Dizgi Bürosu*
* *Baskı: Saygı Reklam ve Matbaacılık*
* *İst. Dağıtım: Fuat Büte*
* *Ank. Dağıtım: Fikri Nigiş*
* *İzm. Dağıtım: Eğe Dağıtım.*

HALKIN KURTULUŞU



ELKA GREVİNDEN ÇIKAN SONUÇLAR VE ALINMASI GEREKEN DERSLER...

ELKA İŞÇİLERİNİN DEVRİMCİ-DEMOKRATİK ASİS'İN ÇATISI ALTINDA BİRLEŞEREK BAŞLATTIKLARI, 80. GÜNÜNÜ DOLDURAN GREVDEN İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİNİN ALACAKLARI PEK ÇOK DERSLER VARDIR. ALINACAK BU DERSLERİN, DAHA DOĞRUSU, ELKA İŞÇİLERİNİN VE DAHA BİR ÇOK İŞÇİNİN ANLADIĞI EN ÖNEMLİ GERÇEK, DİSK YÖNETİCİLERİNİN MASKELERİNİN DÜŞÜRÜLMESİNİN ZORUNLU OLDUĞUDUR.

HER MÜCADELE DİSK YÖNETİCİLERİNİN YENİ BİR İHANETİNİ AÇIĞA VURUYOR!

ELKA grevine şimdiye kadar bir kuruş yardımda bulunmayan DİSK yöneticileri; aynı Türk-İş yöneticileri gibi lüks içinde saltanat sürmektedir. Her gece bir gazinoda eğlenmekte, işçilerin parasını har vurup harman savurmaktadırlar. Kapattıkları gazinoların şarkıcıları "Burası DİSK meyhanesi" diye sendika ağalarına iltifat etmekte, onlar da buna alkış tutmaktadırlar.

Onlar, bu saltanatlarını sürdürebilmek için; dün Elektro-Metal Profilo, Philips, Silvan ve Kanat plâstikte, bu gün de Uygun Plâstik ve ELKA'da olduğu gibi; işçileri patronlara satmayı bir meslek haline getirmişlerdir.

Her yeni mücadele beraberinde, Kemal Türkler ve avanesinin yeni bir ihanetini getirmektedir. İşçiler bu yüzden DİSK yöneticilerinden her geçen gün biraz daha fazla nefret etmektedirler. Lâstik-İş'e bağlı Kanat işçileri, Uygun Plâstik işçileri, Türk-İş karşısında başka çareleri olmadığı için Lastik-İş'e geçmek zorunda kaldıklarını söylüyorlar. Ama onun işçi düşmanı tüzüğünü yırtacaklarını da belirtiyorlar.

İşçilerin DİSK yöneticilerine karşı duyduğu bu tepki, DİSK'e bağlı bazı sendikalarda da görülüyor.

Bu sendikalardan birisi ELKA'daki grevi yürüten ASİS'tir. Yöneticileri faşizme karşı mücadele edilmesini, işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine - başından sonuna - katılmasını, işyeri disiplin kurullarında işçilerin çoğunlukta olmasını, DİSK in içinde eleştiri özgürlüğünü ve şimdiki kaşarlanmış yöneticilerin değişmesini istemektedirler. ASİS yöneticileri bunlara imkân vermeyen tüzüğün yırtılıp atılmasını istiyorlar.

Bütün bunlar, DİSK'in başındaki sendika ağalarının işine gelmeyen isteklerdir. Çünkü onlar, bunları kabul ederlerse, kendi sendikalarındaki işçiler de, toplu sözleşme görüşmelerine katılmak, kendi temsilcilerini ve yöneticilerini seçmek isteyeceklerdir. İşyeri disiplin kurullarında işçiler çoğunlukta olacaklar, o zaman da bu sendika tüccarları işlerine gelmeyen işçileri, patronla anlaşıp işten attıramayacaklardır DİSK yönetimine karşı gelmek de "günah" olmaktan çıkacaktır.

Öyleyse ne yapmalı? Böyle sendikaları ezmeli, yok etmeli ve işçilerini ortada bırakmalı ki; bir daha hiç biri DİSK ağalarına kafa tutmaya cesaret edemesin.

DİSK YÖNETİCİLERİ ELKA GREVİNİ ARKADAN HANÇERLİYOR!

Kemal Türkler takımı da aynen böyle yaptı. Üç aya yakın bir zamandır açlığa boyun eğmeyen ELKA işçilerine beş kuruş yardım etmedi. ASİS'in ELKA grevi için 13.11.1975 tarihli yardım isteğini, "Biz işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılmalarına karşıyız" diyerek geri çevirdiler.

DİSK'e bağlı diğer sendikalara da yazılar göndererek grevin desteklenmesini yasakladılar. Çeşitli yerlerdeki sendika temsilcilerinden ihanetlerini gizlemek için de bir sürü yalan uydurdular. "ASİS aidatını ödemedi" veya "ASİS yöneticileri ile aramızda kişisel sürtüşme var" gibi aslı astarı olmayan haberleri utanmadan sağa sola yaydılar.

Ağalarının sözünden çıkmayan bazı işçi temsilcileri de bu ihanete katıldılar. Arçelik'te Maden-İş temsilcileri ELKA işçilerini, Arçelik işçileri ile konuşturmadılar bile. Ama bir çok fabrikalarda işçiler, ELKA işçilerine destek olmaktan geri kalmadılar.

Kemal Türklerin ve suç ortaklarının hesabı şudur: Aç kalan ELKA işçileri patronun karşısında boyun eğecekler, ASİS'ten soğuyacaklardır. Böylece ASİS'in hem işçileri, hem de yöneticileri, çaresiz kalacaklardır. Kemal Türklerin takımı da daha sonra ilk fırsatta öncü işçilerin ve ASİS yöneticilerinin başını yiyecekdir. Bunu gören diğer fabrikalardaki işçiler de, sus pus olup kaderlerine rıza göstereceklerdir.

Ama artık köprülerin altından çok sular aktı. DİSK yöneticilerinin maskeleri düşüyor. Bugün ELKA'da DİSK yöneticilerinin işçilere ihanet ettiğini söylemeyen, Kemal Türkler'e "hain, satılık" demeyen bir işçi yoktur. Daha önce çeşitli işyerlerinde DİSK'e karşı tek muhalefet oluyordu. Bu kez ELKA'da ilk defa işçilerin tamamı DİSK yöneticilerine karşı çıkmaktadırlar.

İşçiler artık grev için neler yapacaklarını tartışırlarken, hem patrona, hem jandarmalara hem de Kemal Türkler'e karşı taktik tespit etmekteler. Bu gün ELKA işçileri, Kemal Türkler'e taviz vermek, patrona da taviz vermektir diye düşünüyorlar. Bir işçi toplantıda şöyle diyordu: "Arkadaşlar Kemal Türkler'le anlaşıp ne yapacağız? Onun yerine gidip patronla konuşalım, daha iyi. İkisi de aynı şeyi istiyorlar."

Gerçekten de, faşizme karşı mücadele etmeyen, grev kırıcılığı yapan, işçileri satan bir Kemal Türkler takımı ile ELKA Patronu arasında hiç bir fark yoktur. Üstelik "işçi önderi" maskesi takıp, "devrimci" postuna bürünen DİSK yöneticileri öbüründen daha da tehlikelidir.

ELKA işçileri bu gerçeği görmüşlerdir. Mücadelenin ikili bir yönü olduğunun bilincindedirler. Bu mücadeleyi en geniş işçi tabanına yayalım. ELKA işçileriyle büyük bir dayanışma kampanyası açalım. ELKA işçilerinin zaferi patronlara ve DİSK yöneticilerine karşı yeni yeni mücadeleleri başlatacaktır.


Grev gözcüleri nöbette. Yaşasın Mücadelemiz.


ELKA işçileri grev yerine bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!. yazdılar.

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ REVİZYONİST SENDİKA AĞALARINI YIKIP GEÇMEDEN ZAFERE ULAŞAMAZ!

DEVRİMCİ DAYANIŞMA GREVCİLERİN MÜCADELE AZMİNİ YÜKSELTİYOR

ELKA işçileri üç aya yakın bir zamandır, sözde "devrimci"lerden ve sözde "devrimci" sendikalardan hiç bir maddi destek görmediler. Ama işçi kardeşlerinden, devrimcilerden ve çevre halkından en büyük desteği gördüler. Gördükleri bu destek onların kararlılığını arttırdı.

ELKA grevinde dışardan gelen devrimcilerle işçilerin kaynaşması, işçilerin siyasi bilincini yükseltti. İşçiler, sadece grevdeki meselelere değil, siyasi gelişmelere de aynı ilgiyi duydular.

Başka direniş ve grevlerden gelen işçi arkadaşlarıyla tartışarak, sosyalizmin, emperyalizmin, revizyonizmin, faşizmin sadece aydınların bilebileceği şeyler olmadığını gördüler. Kısa sürede bu dayanışma sayesinde grev yeri, revizyonistlerin engellemelerine rağmen siyasi tartışmaların yapıldığı bir okula döndü. Bu okul, bir çok işçi sınıfı devrimcisi yetiştirmenin de bir adımı oldu.

HER GREV, İŞÇİLERİ HALKIN KURTULUŞU İÇİN BÜYÜK SAVAŞA HAZIRLAYAN BİRER SAVAŞ OKULU OLMALIDIR!

GERİCİ SİYASETE KARŞI ÇIKANLAR, YANLARINDA ÇOK DOST BULACAKLARDIR.

ASİS yöneticilerinin sendika içinde sağladıkları eleştiri özgürlüğünü, demokrasiyi, dayanışmayı engellemeyen tutumlarını olumlu bir tavır olarak görüyoruz. ASİS yöneticilerinin gerici DİSK yönetimine karşı verdikleri mücadeleyi ve genel olarak ileri sürdükleri talepleri destekliyoruz.

Fakat ASİS yöneticilerini bazı noktalarda da eleştiriyoruz. ASİS yöneticileri DİSK'in başına çöreklenen grubun revizyonist ve reformist çizgisini benimsemediklerini ve DİSK yönetimiyle aralarının bu yüzden açıldığını en geniş kitleye anlatmalıdırlar. DİSK'in başındaki revizyonistler ve Kemal Türkler takımı arasında bir sürtüşme vardır. Ama onlar kendilerine karşı çıkanı ezmekte birleşmektedirler. ASİS yöneticileri DİSK'in çizgisine neden karşı olduklarını işçilere açıklamalıdırlar. İşçiler bu kadar derin meseleleri anlamaz mantığıyla hareket etmemelidirler. İşçiler siyasetten anlarlar. Ve devrimci olanla devrimci olmayanı da ayırdederler.

ASİS yöneticileri DİSK'in gerici yönetimini en geniş kitleler önünde teşhir etmeli ve en geniş birliği sağlamalıdırlar. Asıl bunu yapmadıkları zaman DİSK yöneticileri kendilerine karşı olanları daha kolayca ezebilecek ve yeni mücadeleleri de engelleyebilecektir. DİSK'in ELKA grevine yardım edilmeyeceğini bildiren yazısı gazetelerde belgelenmelidir. ASİS yöneticileri kapalı kapılar ardında DİSK yönetimini yenilgiye uğratamazlar. YANLIŞ BİR SİYASETİ YIKMADA KİTLELERE GÜVENELİM VE EN GENİŞ BİRLİĞİ SAĞLAYALIM.

HALKIN KURTULUŞU SORDU: ELKA İŞÇİLERİ VE ASİS GENEL BAŞKANI CEVAP VERDİ

● "ELKA GREVİNDEN SONRA YENİDEN DOĞMUŞ GİBİ OLDUM. KAFAM HERŞEYE ERMEYE BAŞLADI."

ARKADAŞLARIMIZIN ASİS SENDİKASINDAKİ ELKA GREVİYLE İLGİLİ TOPLANTIDA ELKA İŞÇİLERİ VE ASİS GENEL BAŞKANI CENAN BIÇAKÇI'YLA YAPTIKLARI RÖPORTAJ.

DEVLET PATRONLARIN DEVLETİDİR.

H.K.: ELKA Grevinden almamız gereken dersler nelerdir?

İşçiler: "Benim bu grevden anladığım; bu iktidarın işçilerin değil, patronların iktidarı olduğu ve devletin de patronların devleti olduğudur. Sonra ordu da, sözde Türkiye'yi dışa karşı koruyor. Ama geliyorlar ELKA'da, Sungurlar'da veya başka bir yerde biz işçileri dipçikliyorlar.

ELKA grevinden sonra yeniden doğmuş bir çocuk gibi oldum. Kafam herşeye ermeye başladı. Neden bu öğrenciler ölüyor? Neden iktidar buna bir çözüm bulmuyor? diye hep kendi kendime sorardım. ELKA grevine çıktıktan sonra, devrimciler işçileri aydınlatmaya başlayınca bu insanların neden öldürüldüğünü anladım."

- "Devrimci arkadaşlarımız bize hükümetin, jandarmanın, polisin patronlara hizmet ettiğini anlatırlardı. Dedikleri aynen çıktı. Bütün bunları gözlerimizle gördük, içinde yaşadık."

- "Ne zamandan beri faşizm, faşizm diyorlardı. Faşizmin ne demek olduğunu jandarma dipçiğini yedikten sonra açık olarak öğrendik."

- "Bu grevde patronların, jandarmanın grevimizi kırmak için her türlü tertibe buş vuracağını gördük. Mesela, hiç aslı yokken fabrikanın yanındaki demiryolunda bomba, dinamit bulduklarını söylediler. Bunu Hürriyet, Tercüman gazetelerinde yayınlattılar. Sonra da yalanlarını şişirdiler diye bu gazetelere armağan olarak ilan verdiler."

"DİSK'İN BAŞINA ÇÖREKLENMİŞ ADAMLAR BİZİ HİÇ BİR YÖNDEN DESTEKLEMİYORLAR. ZAMANI GELİNCE ONLARDAN BUNLARIN HESABINI SORACAĞIZ."

"Disk'in başına çöreklenmiş adamlar, bizi ne maddi ne manevi hiçbir yönden desteklemiyorlar. Onlara karşı kinimiz her geçen gün artıyor. Zamanı gelince onlardan bunların hesabını soracağız."

"Biz, devrimcilerle bir arada bulunmanın yararlarını, emperyalizmin, kapitalizmin ve faşizmin ne olduğunu, bu mücadele içerisinde öğrenerek anladık. Şimdiden sonra daha bilinçli hareket edeceğiz."

Cenan Bıçakçı: "Benim arkadaşların söylediğine gerçekten ekliyeceğim bir şey yoktur. Yalnız bugün içinde bulunduğumuz ortam, bir tek ELKA grevi ile açığa çıkmış bir ortam değildir. Her gün yaşanılan olaylar, emekçi kitlelerinin içinde bulunduğu ortamı, bu hükümetin niteliğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle ELKA grevinde uygulanan baskılar, halka her gün yapılan zulmün bir parçası şeklindedir. ELKA grevinde militan tavır gösteren işçi arkadaşlarım kendimi daha da tamamlamama yardımcı olmuşlardır."

H.K.: Grev ve direniş gibi eylemlerde dayanışmadan ne anlıyorsunuz?

İşçiler: "Ben dayanışmadan, işçilerin birliğini beraberliğini anlıyorum. Dışarıdan gelen devrimci arkadaşlarla ve öğrencilerle de dayanışma içinde bulunmalıyız. Birlik olduk mu önümüze çıkan her engeli panzer de olsa deviririz. İşçi düşmanı olan sendikacılar, işlerine gelmediği için bu dayanışmayı istemiyorlar."

- "Sarı sendikaların işçilerin bilinçlenmesinden korktukları için işçiyi greve kaldırmak istemediklerini anladık."

Cenan Bıçakçı: "Bazı sendikacıların bu gibi eylemlerde dayanışma istemeleleri şundandır: bir işçi kitlesinin başına bir grup sendikacı çöreklenir ve güya onun adına hareket eder. Bazı çevreler de bu bir grubun hareketini işçi sınıfı hareketi olarak göstermeye çalışmaktadır.

H.K.: Peki sizin bu durumda sendikacılık anlayışınız nedir?

Cenan Bıçakçı: "Sendikacılığın yürüyüşünde, gidişinde mutlaka işçi sınıfının üyelerinin kendilerinin yönetimde olması gerekir. Diyelim, bir toplu sözleşme görüşmesinde işçilerin kendileri toplu sözleşmeyi yapmalıdır. Diyelim ki bir sendikanın yönetiminde bulunan kişiler, işçi niteliğini, mensubu bulundukları sınıfın özelliklerini kaybetmemiş olmalıdırlar. Kemikleşmiş bir bürokrat kadroya karşı çıkmak zorunlu olmaktadır. İşçi sınıfının önündeki engeller, ancak işçilerin kendi sınıf bilincine varmalarıyla ortadan kaldırılacak engellerdir. Ama bizim sendikacı çevreleri, bu işçi sınıfının var oluşunun, örneğin; faşizme karşı mücadelede şu biçimde anlatma gayreti içindedirler; bir masa başında toplanılır, on tane sendika başkanı, üç tane demokratik örgüt faşizme karşı mücadele ettiklerini belirtirler. Ama faşizmin masa başında bir takım örgüt başkanları ile yenilemiyeceği çok açıktır."

İŞÇİLER FAŞİZMİN HER CİNAYETİNDE İŞİ DURDURUN!



ELKA'lı bir işçi arkadaş Gazetemizi okuyor.

H.K.: Öyleyse faşizme karşı mücadelede ne gibi önerileriniz var? Bu mücadelede nelere dikkat edilmeli?

Cenan Bıçakçı: "Elbette faşizme karşı mücadelede belirgin bazı şeyleri ortaya koymak gerekir. Örgütlenmiş işçiler bunun en belirgin özelliğidir. Bu örgütlenmiş işçilerin, baştan, faşizmin kendileri için bir tehlike olduğunu anlamaları gerekir. Şimdi bence, çok somut bir öneri olarak ortaya getiriyorum; Türkiye'de faşizmle mücadele, sadece bir takım bildirilerle ve masa başında yapılan bir takım toplantılarla, kapalı salon toplantılarıyla değil, yapılan mitinglerle değil, bunlar; çok somut olarak aynı zamanda şu biçimde de yürütülmelidir: Her faşizan eylem karşısında işçiler iş bırakarak faşizmi protesto etmelidirler. Örneğin her faşizan eylem karşısında bir saat iş bırakarak. Bunu da en iyi biçimde yapabilecek olan DİSK dir.


ELKA işçilerinin kararlı mücadelesi zaferle bitecektir.

Bununla iki şey kazanmış oluruz; birincisi işçi sınıfının günlük hayatında faşizmle mücadeleye girmesini sağlamış ve bu mücadeleyi saptırmadan işçi sınıfına mal etmiş oluruz. İkincisi de gerçekten faşizmi tezgahlamak isteyen çevrelerin zararına bir eylem yapmış oluruz.

H.K.: Faşizme karşı mücadelede DİSK kendi üzerine düşen görevi yerine getirmekte midir?

C.Bıçakçı: "Salt DİSK değil. Faşizme karşı mücadelede hiçbir örgüt kendine düşen görevi tam olarak yapmamıştır. Bunun da nedeni şu; ister işçi örgütü olsun, isterse işçilerin dışındaki çevrelerin örgütü olsun, bunların hepsinin faşizme karşı bir yerde birleşmeleri gerekir. Faşizme karşı mücadelede vazgeçilmez olarak, başta işçi sınıfı olacaktır. Onun yanı sıra faşizmden zarar gören diğer sınıf ve tabakalar olacaktır. Bu gerçeği kavramadan mücadeleyi doğru bir raya oturtmanın olanağı yoktur. Bunun da başlangıcı, işçi sınıfına emperyalizmin, faşizmin, sosyalizmin ne olduğunu anlatmakla olur.

Türkiye'de bazı çevreler sarı sendikacılığı çok yanlış bir şekilde tanımlamaktadırlar. Demin konuştuğunuz bazı arkadaşlarımız da üzülerek gördüm ki aynı yanılgının içindeler. Sarı sendikacılığı bazı çevreler gene yanlış tanımlamağa gayret ediyorlar. Sarı sendikacılığın yanlış bir biçimde tanımlanması şu şekilde oluyor: Bir sendikacı veya sendikacı grubu, işverenden işçiler adına çok daha fazla zam alırsa devrimci sendika az zam alırsa sarı sendikadır. Bir sendikacı kapalı kapılar ardında kendi başına toplu sözleşme yaparsa sarı, bu kapıları aralarsa sarı sendikacılıktan kurtulmuş olarak tanımlanıyor Peki şimdi biz ASİS olarak, başka hiçbir şey yapmayıp sadece bu kapıyı aralamakla sarı sendıkacılıktan kurtulmuş mu olacağız? Hiç öyle değil. Aslında işçinin, dinamizmini ayakta tutacak, doğruya kanalize edebilecek ve yanlış politik hedef göstermeyecek sendikalar, devrimci sendikalar olabilirler. Bunlardan herhangi biri aksatılırsa, o sendika devrimci niteliğini yitirmiş, demektir. Bizim sendikacılık anlayışımızda esas, işçinin bilgilerine "zam almak" onun bilincini yükseltmek vardır. Yoksa fazla ücret zammı almak pek o kadar mesele değildir.

DİSK de gene bu meselelerde, bir sendika olarak, üzerine düşeni yapmamaktadır. Fakat biz DİSK'e bağlı bir sendikayız ve onu toplantılarda, kongrelerde eleştirdiğimiz halde, bu konfederasyonun disiplin anlayışı bizim DİSK i bir gazetede açık açık eleştirmemize izin vermiyor.

DİSK YÖNETİCİLERİNİ KİTLELER ÖNÜNDE TEŞHİR EDELİM!

H.K. Hatalı tavırlar kitle önünde daha iyi teşhir edilemezler mi? Mesela; bir kuruluşun tavrı, siyaseti işçi sınıfının mücadelesine zarar veriyorsa, bu siyaseti kitleler önünde teşhir etmek, hatalı siyasetin daha çabuk yıkılmasını sağlamazmı?

C.Bıçakçı: Elbette bir yanlışı ortaya çıkarmak veya bir doğruyu ortaya koymak kitlelerin önünde daha kolay oluyor. DİSK'in disiplin anlayışı gereğince, onu gazetelere demeçler vererek eleştiremiyoruz. Ama bunu, kendi üyele-

(De.Sa.6'da)

İşçilerin, "eti tencerede değil mezbahada görüyoruz" dedikleri; Patronların günde 25.000 T.L. kar ettikleri; Bağırsak işkolunda çalışan

BAĞIRSAK İŞÇİLERİ NE DURUMDA?

● HAFTALIK ÜCRET 275-300 LİRA.
İŞÇİLERİN ÇOĞU SİGORTASIZ.
GÜNLÜK ÇALIŞMA SÜRESİ 12-13 SAATTİR.
CUMARTESİ, PAZAR YOK. SENELİK İZİN,
BAYRAM İZNİ YOK.
İŞ GÜVENLİĞİ YOK.

● PATRON İŞÇİLERE ANGARYA YÜKLÜYOR.
BİRGÜN İŞE GELMEYENLERİN HAFTALIĞINDAN
100 LİRA KESİLİYOR.
ÇOCUK PARASI, ODUN-KÖMÜR PARASI YOK.
YEMEK PARASI, YOL PARASI YOK.
AKŞAMA KADAR KAN VE PİSLİK İÇİNDE

● ÇALIŞAN İŞÇİLERİN YIKANMA YERLERİ YOK.
İŞÇİLERİN ÇOĞU ROMATİZMALI.
AZİZ TURAN, SABRİ GÜNGÖR, MOİZ BIÇACO
VE BEDİİ TARANTU BU İŞKOLUNDA TEKEL
KURMUŞLARDIR.
PATRONLAR VERGİ VE DÖVİZ KAÇAKÇISIDIR.

İstanbul Karaağaç Kurumu mezbahasında çalışan 35 bağırsak işçisinden 26 sının 8 Aralık 1975 günü başlattıkları direniş, 14 Ocak 1976 günü greve dönüştü. Patron Aziz Turan'ın işyerinde sürdürülen grevin sonucu, 1500 mezbaha işçisinin geleceği açısından büyük önem taşıyor. İnsanlık dışı şartlarda çalıştırılan, hayasızca sömürülen, bugüne kadar örgütlenmeleri türlü yollarla engellenen bağırsak işçilerinin direnişi işçi sınıfının sendikal mücadelesi açısından büyük önem taşıyor. Sendikalaşma özgürlüğü için, insan gibi yaşama hakkı için, işçinin kendi sendikasını yönetmesi için, sınıf sendikacılığının zaferi için direniyor bağırsak işçileri. Bütün baskılara rağmen, yokluk içinde yılmadan bir adım bile gerilemeden mücadelelerini 60 gündür sürdürüyorlar. Alacakları sonucu 1500 mezbaha işçisinin umutla beklediğini biliyorlar. ELKA'da, OR-KO'da, Uygun Plâstikte, Bursa'da, Adana'da, İzmit'te, bütün Türkiyede işçi sınıfının aynı hedefler uğruna mücadele ettiğini biliyorlar. Grevdeki işçiler adına bir işçi arkadaş şunları söylüyor: "BİZİM ZAFERİMİZ TÜM BAĞIRSAK İŞÇİLERİNİN ZAFERİ DEMEKTİR."

BAĞIRSAK NERELERDE KULLANILIYOR?

Bağırsak et mamulleri (sucuk, sosis, salam ve benzeri) kılıfı ve ameliyat ipliği (katküt) hammaddesi olarak kullanılıyor. Bu işlere yaramayan kısmı ise, şişe sarılıp kokareç olarak satılıyor. Kısacası Bağırsağın santimi bile para ediyor."

"ETİ TENCEREDE DEĞİL, BURADA MEZBAHADA GÖRÜYORUZ."

Bağırsak işçileri ücretlerini haftalık olarak alıyorlar. Aldıkları para ise, haftada ortalama 275-300 lira. Helvanın 30 lira, peynirin 40 lira, zeytinin 25 lira, somunun 2.5 lira olduğu memlekette haftada 300 lira ile ölmemeye çalışıyorlar. "Eti tencerede değil burada mezbahada görüyoruz." diyor bir işçi arkadaş. Hüseyin Fındık üç nüfusa bakıyor. Öyleki anasıyla babasına beş kuruş gönderemiyor. Hıdır Basılı oniki nüfusa bakıyor. Mahmut Sökmen 500 lira kira parasından kalanıyla beş nüfusu geçindirmeye çalışıyor. İsmail, babası ile birlikte 13 kişiye bakmak zorunda. Yemek parası yol parası aldıkları haftalığın içinde. En az kira vereni 200 lira ödüyor başını sokacak tek odaya. Her biri günde 4 lira ile 10 lira arasında yol parası ödüyorlar. Üstelik 1 gün işe gelmeyenin haftalığından 100 lira kesiliyor. İşçiler sendikalaşmaya başlayınca patron ücretlere 25'er lira zam yaptı. İşçilerin ağzına birer parmak bal sürüp örgütlenmelerini engellemeyi düşünüyordu. Aklınca onları ne kadar düşündüğünü, haklarını çalmadığını göstermek istiyordu. Ama işçiler bu aldatmacaya kanmadılar.

PATRONLARIN YILLIK KARI BİR MİLYAR LİRANIN ÜSTÜNDE!

Türkiye'de günde 25-30 bin küçük baş hayvan kesiliyor. (Resmi rakamlar 8-9 bin gösteriyor) Bunların bağırsaklarını işleyenler ise 4 kişi. Aziz Turan, Sabri Güngör, Moiz Biçaco ve Bedii Tarantu. Bu dördü bağırsakçılıkta tam bir tekel kurmuşlar. Bağırsağın tanesini 9-15 lira arasında mezbahadan alıyorlar. 4 bağırsaktan 1 bandi yani 91.5 metre mal çıkarıyorlar. En fazla 60 liraya mal olan bir bandiyi en az 135 liraya ihraç ediyorlar. Yani bandi başına 75 lira kâr. Bunun yanında domastiği var, işpirici var, katkütü var, kirişi var. 15 liraya gelen bir bağırsaktan en az 40-50 lira kar ediyorlar. Günde 5000 bağırsak işleniyor. Böylelikle patronun günlük kazancı 20-25 bin lirayı buluyor. Bağırsağı getiren, içini temizleyen, satılacak şekilde hazırlayan işçinin gündeliği ise 40-50 lira. Aziz Turan ve ortağı belediyenin olan işyerleri için yılda 1000 lira kira ödüyorlar. Ayda değil, yılda 1000 lira. Bir yanda param yok diye işçilerine maaş ödeyemeyen belediye, öte yanda patronlara ulufe dağıtıyor.

"ÇALIŞTIĞIMIZ YER Mİ? AHIRDAN DA BETER"

Bağırsak işçileri insanlık dışı, pis, sağlığa aykırı işyerlerinde çalışıyorlar. Mezbahanın her tarafı açık. Yağmur, kar, rüzgar bir taraftan girip öbür taraftan çıkıyor. Her taraf kan, pislik ve su içinde. Patron işçilere doğru dürüst önlük ve çizme vermiyor. İşçiler önlüklerinin yırtıldığını, çizmelerinin delindiğini söylediğinde" Bana ne kendiniz alın" diyor. Akşama kadar pislik içinde çalışan işçilerin paydostan sonra yıkanabilecekleri bir yer bile yok. Bu konuda işçiler şöyle diyorlar "Çalıştığımız yer ortada. Akşama kadar pislik içinde çalışıyoruz. Paydostan sonra elimizi yüzümüzü yıkayabileceğimiz doğru dürüst bir yer yok. Dolmuşa, otobüse bindiğimizde herkes bu koku nereden geliyor diye bize bakıyor. Bazan vesaitten indirdikleri oluyor." Günde 25.000 lira kazanan kan emiciler masraf olur diye işçilere yıkanma yeri bile yaptırmıyorlar.

KANUNLAR İŞGÜNÜ 8 SAATTİR DER. ANGARYA YASAKTIR DER. AMA BAĞIRSAK İŞÇİLERİ GÜNDE 12-13 SAAT ÇALIŞTIRILIR. BAYRAM TATİLİ, CUMARTESİ, PAZAR TATİLİ YOKTUR. HİÇ BİR SOSYAL HAKLARI YOKTUR.

Bağırsak işçileri zorla 12-13 saat çalıştırılıyorlar. Sabahın saat 8'inden akşamın 9-10'una kadar suyun, pisliğin içindeler. Öğle yemeğini çoğu zaman saat 3'de, 4'de yiyebiliyorlar. Hem de pisliğin ve kokunun içinde. Çalışma koşulları konusunda Cemal Biter arkadaş şunları söylüyor: "Bizim sosyal haklarımız hiç yok. Cumartesi, Pazar günleri dahil çalışırız. Sabah 8'den akşam 9-10'a kadar devamlı ayaktayız. Yani günde 13-14 saat çalışıyoruz. Fazla çalıştığımız saatler için ayrıca ücret de alamıyoruz. İkramiyemiz primimiz yok. Senelik izin, bayram iznimiz yok. Çocuk parası odun, kömür parası, yemek ve yol parası gibi sosyal haklardan hiç birisi verilmiyor. Çoğu arkadaşımız da sigortasız." Hıdır Basılı ise, "Sabah 8'de çalışmaya başlıyoruz. Bunun sonu belli değil, gece 11'e 12'ye kadar kaldığımız oluyor. İşçinin aslında 8 saat çalışması lazımdır. Fazladan çalıştığımız saatler için fazla mesai ücreti falan yoktur. Durmadan çalışırız. Haftada 300 lira alırız."

Evet, Patron işçilere her türlü işini yaptırtmakta, işçileri angaryaya koşmaktadır. Halicin karşı yakasından mal sandalla işçilere getirtmektedir. İşçilerin her tarafı delik olan sandalla batma tehlikesi geçirmesi, kışın dondurucu soğuğunda sandalın saatlerce denizin ortasında kalması patronun umurunda bile değildir. O sadece kendi kârını nasıl arttıracağını düşünür.

İşçilerin sağlığının bozulması, ömürlerinin kısalması, doğru dürüst beslenememeleri, işçi çocuklarının yeterli beslenemedikleri hastalıklı çelimsiz olmaları, yoksulluk yüzünden doğru dürüst okula bile gidememeleri, hastalandıkları zaman doktor yüzü görememeleri, işçi ailelerinin yolu suyu elektriği olmayan sağlığa zararlı gecekondularda oturmaları, işçilerin her gün iş kazalarında ellerini ayaklarını kaybetmeleri, iş yerlerinin sağlığa zararlı olması bütün bunlar patronların umurunda bile değildir. Onların yalnızca daha çok kâr etmek ilgilendirir. Onun için işçileri zorla 8 saatten fazla çalıştırırlar. Onun için cana çıkana kadar çalıştırırlar. Onun için "ücretleri dondurmak", daha az ücret ödemek isterler. Onun için işçilerin sağlığı bakımından gerekli en basit tedbiri bile almazlar. Onun için işçilerin sendikalaşmasını önlemeye çalışırlar. Onun için işçilere, köylülere yurtseverlere saldırtırlar. Onun için halka zulüm ederler. Bir bağırsak işçisinin dediği gibi; "Patronları tek tek temizlemek düzeltmez bu işleri, birisinin yerine diğeri gelir. Toptan bir çözüm gerekli bu işler için. Bunu da ancak işçiler, köylüler ve devrimciler yapar".

PATRON AZİZ TURAN'IN 9 MİLYON 160 BİN LİRA VERGİ KAÇIRDIĞI MAHKEMECE TESBİT EDİLMİŞTİR.

Bağırsak işçilerini böylesine yoğun bir sömürü altında tutarak korkunç kârlar elde eden Aziz Turan bağırsak başına 14 metre iyi mal elde ederken, bunu Maliyeye 3 metre diye bildirir. Yapılan inceleme sonucu sahtekarlığı ortaya çıkar. Hakkında vergi kaçakçılığı suçundan dava açılır. Aziz Turan'ın 9 milyon 160 bin lira vergi kaçırdığı mahkeme tarafından tesbit edilir. Bu olayın mahkemesi halen sürmektedir. Dava açıldıktan sonra kaçırdığı vergileri ödememek için iflas ettiğini söyleyerek işyerini kardeşine devretmiştir. Bundan sonraki üç yıl içinde ise iflas ettiğini söyleyen Aziz Turan, 4 kardeşinin her birine birer kat kendisine de iki araba alıyor. Aynı Aziz Turan bu yıl Topkapı'da 1.5 milyon liraya mal olan yeni bir işyeri yaptırmıştır.



Bağırsak işçileri, işgüvenliği için mücadelelerini inançla sürdürüyorlar.

DEĞİRMENİN SUYU NEREDEN GELİYOR?

Aziz Turan eskiden beri kaçakçılık yapmaktadır. Sermayesini bu yolla kazanmıştır. Moiz Biçaco buna 270 bin tane kaliteli bandi vermiştir. Aziz Turan nasıl yaptıysa bunları gümrükten kalitesiz mal diye geçirir ve Avrupa'da yüksek fiyatla satar. Aradaki vergi farkını Moiz Biçaço ile paylaşır, her bandiden bir liralık vergi kaçırsa 270 bin lira eder. Al sana sermaye.

Bağırsak piyasasını tekellerine almış olan Aziz Turan, Sabri Güngör Moiz Biçaço ve Bedii Tarantu bağırsak ticareti maskesiyle kaçakçılık yapmaktadırlar. Vergi yolsuzlukları, ihracat yolsuzlukları, döviz kaçakçılığı vb. yollarla milyonlarına milyon katmaktadırlar.

Siyasi iktidarlar, teşvik tedbirleri, gümrük muafiyetleri, vergi iadeleri gibi yollarla kapitalistleri daha da zenginleştirmek politikası gütmektedir. Emekçi halktan kuruş kuruş topladığı paraları sanayicilerin tüccarların büyük toprak sahiplerinin ceplerine akıtmaktadırlar. Bağırsak patronları vergi iadesi adı altında kendilerine ödenen paranın miktarını arttırmak için çeşitli sahtekarlıklar yapıyorlar. Bir milyon liralık mal ihraç ederlerse % 5 oranında vergi iadesinden yararlanıyorlar. Eğer bir milyon liranın üzerinde mal ihraç ederlerse o zaman oran % 7-8 e kadar çıkıyor. Patronlar her birinin ayrı ayrı ihraç ettiği malları aralarından biri ihraç etmiş gibi gösteriyorlar. Böylece daha az vergi ödeyerek kârlarını daha da fazlalaştırıyorlar.

"ÖLÜ MEVSİM GELDİĞİNDE PATRON HANGİMİZİ ATACAK DİYE BEKLİYORUZ"

Vergi kaçırarak, ihracat yolsuzlukları yaparak sömürülerini katmerleştiren bağırsak patronlarının yaptıkları namussuzluklar bu kadarla bitmiyor. Girdi çıktı yaparak işçilerin kıdem tazminatından çalıyorlar. Sigortasız işçi çalıştırıyorlar. Bu, girdi çıktı uygulamasını Cemal Biter adındaki işçi arkadaş şöyle anlatıyor: "Ben 1967 senesinden beri bu işyerinde çalışıyorum. Fakat patron devamlı girdi çıktı yaptığından 1974 yılının başından itibaren çalışıyor görünüyorum. Bizde işin ölü olduğu aylar Şubat, Mart ve Nisan aylarıdır. Bu aylar gelince patron bizi işten çıkarıyor. Hepimiz her kışı hangimizin atılacağı korkusu içinde geçiriyoruz."

ROMATİZMA OLMAYAN İŞÇİ YOK!

Bağırsak işkolunda çalışan işçiler arasında en çok görülen hastalık romatizma. İşçiler sabahtan akşama kadar soğuk suyun içinde delik çizmelerle çalışıyorlar. İşyeri soğuk hava dolabı gibi. Kışın yağmuru, karı içeriye doluyor. Paydostan sonra elbiselerini asabilecekleri bir dolapları bile yok. Bu konuda bir işçi arkadaş şunları söylüyor: "Şimdi öyle bir durum oluyor ki, biz akşam pis elbiseleri çıkarıp asıyoruz buraya. Ertesi gün geldiğimizde elbiseler rutubetten sırılsıklam olmuş. Giyiyoruz tabii. Biraz sonra ısınıyor. Ondan sonra da karın ağrısı, baş ağrısı başlıyor."

Kamışhanede çalışan işçiler bir de baş ağrısı çekiyorlar. Sabahtan akşama dek acaba delik varmı diye devamlı aynı noktaya baktıklarından oluyor. İşçiler dur durak bilmeden hareketsiz, devamlı aynı noktaya bakmaktan bayılacak gibi olduklarını söylüyorlar.

Bağırsakları yıkamak için Halicin pis sularını kullanıyorlar. Bu yüzden her türlü hastalığa yakalanmaları mümkün. Ayrıca bu sularda yıkanan bağırsak kokoreç sosis vb. besin maddelerinin yapımında kullanılıyor. Halk düşmanı kapitalistler, halkın sağlığıyla oynuyorlar. Bu sularla yıkanan bağırsağın çeşitli hastalıklara yol açacağı ilgilendirmiyor onları. Belediyeyi de ilgilendirmiyor herhalde. Çünkü işyerlerinin bulunduğu yer belediyenin mezbahası. Belediye görevlilerinin gözünün önünde olmasına rağmen patronların bu alçaklıklarını önleyen yok.

Patron pislikle, mikroplarla içiçe çalışmak zorunda olan işçilerine hasta olmayı yasaklamıştır. Şöyle ki; işçilerin çoğu sigortasız, sigortalı olanlar da hastalandıkları zaman patron vizite kağıdı vermiyor. Vizite kağıdı olmayan işçi ise, hastanede muayene olamıyor Mahmut Sökmen adındaki işçi arkadaş başından geçen bir olayı anlattı: "Geçenlerde burada kamyonu yüklerken bir fenalık geçirdim. Arkadaşlar hastaneye götürdüler. Hastaneden sigorta kağıdı istediler ama patron göndermedi. Bu yüzden de beni hastaneye yatırmadılar. Hastanede beş parasız kalakaldım. Okmeydanından Kasımpaşaya kadar yayan geldim. Halen de hastayım."

"YETER ARTIK DEDİK. SENDİKALAŞMAYA VE MÜCADELE ETMEYE KARAR VERDİK."

Bağırsak işçileri insanlık dışı çalışma şartlarına ve patronun azgınca sömürüsüne karşı örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini kavramışlardır. Patronlar işçi sınıfının hertürlü örgütlenmesinden herzaman korkarlar. Aziz Turan'da sendikalaşmayı önlemek için elinden geleni yapmıştır. Bazı işçileri işten atmış, bütün baskılarına, tehditlerine, işçileri kandırmak için çevirdiği dolaplara rağmen örgütlenmeyi önleyememiştir.

Bağırsak işkolunda bugüne kadar böyle bir direnişe veya greve gidilmemiş, daha önceleri işkolundaki tekeller sendikalaşma çalışmalarını yürüten işçileri işten atmışlar, bunları kara listeye alarak hiçbiri iş vermemişler. İşçilerin sendikalaşmasını önliyemeyen patron telaşa kapıldı. İşçileri işten atmakla, işyerini 15 gün içinde kapatmakla tehdit etti. Bunun üzerine işçiler direnişe geçtiler.

"DİRENİŞE BAŞLARKEN TAK DEMİŞTİ CANIMIZA. BİTSİN BU SÖMÜRÜ, BİTSİN BU ZULÜM DEDİK. HERŞEYİ GÖZE ALDIK GAYRİ ..."

Direnişin başlangıcını ve gelişmesini bir işçi arkadaş şöyle anlatıyor: "Patronun tehditleri üzerine arkadaşlarla konuştuk. Hep beraber çalışmama kararı aldık. Bunun üzerine patron olacak adam polis göndermiş içeriye. Bundan sonra polislerin devamlı gidip gelmeleri, bize karşı etki yapmaları var. Polisler bir kaç arkadaşımızı toplayıp karakola götürdüler Neden yaptınız bunu? gibisinden sorular sordular. Bazı arkadaşlarımızı tehdit ettiler. Bizim ifademizi aldılar. Aranızda ikilik var mı? diye soru sordular. Maksatları bizi bölmekti. Eyüp karakolundan Özer isimli polis iki üç gün yanımıza geldi. Bize bazı şakalar yaptı. Bizim yanımızda polisleri, komiserleri suçladı. Maksadı ağzımızdan laf alıp bizi tutuklatmak ve bölmekti. Tabii buna engel olduk. Birliğimiz daima kuvvetli olduğundan ağzımızdan laf alamadı. Baktı ki olmayacak, çekip gitti."

"İŞÇİ KENDİ SENDİKASINI KENDİ YÖNETMELİDİR".

Bağırsak işçileri mücadeleleri boyunca gerçekleri daha iyi kavradılar. DİSK'in başına çöreklenen revizyonist sendika ağalarını daha iyi tanıdılar. Revizyonist sendikacılar kendi çıkar çekişmeleri yüzünden bağırsak işçileriyle ilgilenmiyorlar. Bağırsak işçileri mücadeleleri boyunca bu revizyonist sülüklerin işçi sınıfı mücadelesinden temizlenmesi gerektiğini anladılar. Sınıf sendikacılığını geliştirmemek için burjuvalaşan bu azınlığı sendikacılık hareketinden kovmak gerektiğini anladılar. Mücadelelerini daha da güçlü sürdürebilmek için işçilerin sendika yönetiminde olması gerektiğini anladılar. Kapalı kapılar arkasında, işçilerden habersiz yapılan, onların söz sahibi olmadığı sendikal çalışmanın devrimci sendikacılık olmadığını anladılar. İşçilerini eğitmeyen, onları siyasi mücadeleye hazırlamayan sınıf mücadelesinin kanunlarını kavratmayan sendikacılığın devrimci sendikacılık olmadığını anladılar. Onlar sınıf sendikacılığı için yapılan mücadelenin işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinden ayrı olmadığını anladılar. Nasıl ki ELKA'daki kardeşleri bütün zorluklara rağmen, jandarma dipçiğine rağmen yılmıyorlardı. Nasıl ki Türkiye'nin dört bir yanında işçilerin sendika yönetimine gelmesi için mücadele ediliyordu. Bağırsak işçileri de bu kavganın hedeflerini daha iyi anladılar. Bu konuda bir işçi arkadaş şöyle diyor: "ARTIK ŞUNU ANLADIK. BİR SENDİKAYI İŞÇİ YÖNETMELİ. BUGÜNE KADAR SENDİKACILIĞIN NE OLDUĞUNU GERÇEKTEN BİLMİYORDUK. SENDİKA NEDİR? EKONOMİK MÜCADELE NEDİR? SİYASİ MÜCADELE NEDİR? BÜTÜN BUNLARI MÜCADELEMİZ İÇİNDE İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİYLE DAYANIŞMA HALİNDE, YENİ YENİ ÖĞRENİYORUZ."

"BİZİM ZAFERİMİZ BAĞIRSAK İŞÇİLERİNİN ZAFERİ DEMEKTİR."

Bugün İstanbul'da çalışan 500 bağırsak işçisi vardır. Bunların ancak 90 tanesi sendikalıdır. Bağırsak işkolunda örgütlenmek oldukça zor. Çünkü işyerleri küçük, ayrıca dağınık durumdadır. Üstelik patronlar ölü mevsimde işçileri çıkarttığından örgütlenmeyi dağıtabilmektedirler. Bu bakımdan 26 işçinin sürdürdüğü grev bağırsak işçilerinin mücadelesinde yeni bir yolun başlangıcıdır. Bu grevin sonucu sadece 500 bağırsak işçisinin değil 1500 mezbaha işçisinin geleceğini ilgilendirmektedir.

Bu nedenle diğer işyerlerinde çalışan bağırsak işçileri, mezbaha işçileri bu grevi desteklemeliyiz. Grevdeki işçileri desteklemek için bizde direnişe geçmeliyiz. Bizde greve gitmeliyiz. Bağırsak patronlarını dize getirmek için birbirimize omuz vermeliyiz. Nasıl ki onlar halkı soymak için beraber davranıyorlar. Nasıl kı onlar bizi daha çok sömürmek için beraber davranıyorlar. Biz de onları yenmek için birleşmeliyiz. Tek vücut olmalıyız. Biz olmasak onlar değil günde 25000 lira 25 kuruş bile kazanamazlar. Biz çalışmazsak onlar değil günde 5.000 bağırsak 5 bağırsak bile işleyemezler. Yeterki biz birlik olalım. Yeterki biz sonuna kadar kararlı mücadeleye girelim. Yeterki işçi sınıfı düşüncesini kavrayalım ve onun gösterdiği yoldan şaşmayalım.



Bağırsak işçileri haklı mücadelelerini sürdürüyorlar.

Bir bağırsak işçisi anlatıyor

300 lira haftalık alıyorum. Aziz Turan para kazanıyor. Biz çalışıyoruz o yiyor. Aç kaldık direnişe geçtik, bize verilen para ile ancak ve ancak karnımızı doyuruyorduk. Bir gün işe gelmediğimiz takdirde 100 lira kesiliyordu. Geriye 200 lira kalıyordu. O zaman borç altına girmek mecburiyeti altında kalıyorduk, biz bu durumu ve hakkımızı almak için kışın sokağa atılmamak için, bize yapılan her türlü zulme, baskıya karşı çalışmama kararını topluca aldık. Buna karşılık işveren bize sendikadan istifa ettiğimiz takdirde bizi çalıştıracağını söyledi. Arkadaşlarımız arasında 8 senelik olan var, fakat bunlar bir senelik olarak gözüküyorlar. Aylık 1300-1200 lira alan arkadaşlarımız arasında günde 6.5 lira araba parası verenler var. Yılın 10 ayında sırtımızdan milyonlar vuran işveren bize 2 ay kışın bakmak zahmetine katlanmıyor. Bunun bir ayı izin, geriye bir ay kalıyor. Çalışma koşulları çok zor. Pislik, koku ve soğuğun içinde çalışıyoruz. El ve göz marifetleri ile çalışan bizler, işi bıraktığımızda yıkanacak bir su bile bulamıyoruz. Üç dört sene evvel bizim gibi işçi olan işveren 4 sene içinde milyonlar üzerine milyonlar biriktirmiştir. Kirada oturan işveren bugün en lüks apartmanda oturuyor. Bu işleri yapmak için hiçbir sermaye harcamaya gerek yoktur. Çünkü işyeri belediyeye aittir. Biz bu davayı kazanamazsak bize iki aylık vererek bizi sepetleyecektir. Ve yerimize geçen işçiye aynı baskı ve zulmü yapacaktır. Bizim yenilmemiz tüm barsak işçilerinin yenilmesi demektir, bizim bir adım geri atmamız onların bir adım geri atması demektir. Zam isteyen arkadaşlara çıkarıpta on lira vermesi ne garip şey. Bugün bir sigara 10 liradır.

işçi köylü mektupları

Divriği'deki kavga, alevi-sünni çatışması değil, birkaç tane ülkü ocaklı faşistin halka saldırısıdır

Divriği'de 31 Aralık'ta meydana gelen olaylar, bir kısım gerici ve çıkarcının göstermeye çalıştığı gibi Alevi-Sünni çatışması, mezhep kavgası değildir. Olay daha önce bir takım faşistler (bu faşistler: Veteriner, Belediye Başkanı, Sanat Enstitüsü Müdür Muavini, Cürek'teki iki mühendis, doktor vb.) tarafından önceden hazırlanmış olan, Türkiye'deki diğer faşist saldırılardan ve MC iktidarının halk üzerindeki faşist baskısından ayırt edilemez. Özellikle de Divriği gibi devrimci mücadelenin gelişmeye başladığı ve işçi sınıfının yoğun olduğu yerler bu faşist saldırılara daha da çok hedef olmaktadır.

Divriği halkına saldıran ırkçı-faşistler, bu olaya Alevi-Sünni çatışması görünümü vermek için ellerinden geleni yapmışlardır. Fakat Divriği'nin bütün işçileri ve ilerici halkı onların bu oyununa gelmemiştir. Divriği halkı faşistlerin saldırısına işçisiyle, köylüsüyle, hep birlikte iyi bir cevap vermişlerdir.

Olayın Alevi-Sünni çatışması olduğunu iddia eden faşistlere ve onların destekleyicilerine en iyi cevap: Şu ana kadar Divriği'de mezhep yüzünden hiçbir kavga olmadığıdır. Ve bu da olayın, faşistlerle doğrudan halkın arasında meydana geldiğinin en açık kanıtıdır.

Ama faşistler şunu iyi bilsinler ki, bundan sonra halka saldırmaya kalkıştıklarında Divriği halkının ve işçisinin birleşmiş sert yumruğunu göreceklerdir.

Sözde asayişi sağlamak için Sivas'tan gelen toplum polisleri ise sokakta yakaladıklarını götürüp dayak atmış ve halkı korkutmaya çalışmıştır. Fakat Divriği halkı hiçbir şeyden korkmadan, birlik olarak mücadele edeceğini bu olaylar sırasındaki dayanışmasıyla göstermiştir. Ayrıca olaylar sırasında C.Savcısı şahitlik yapan halka baskı yapmış, faşist doktor da yaralananlara rapor vermemiştir.

Şu anda Divriği'de hala bir takım faşist baskılar devam etmektedir. Özellikle Lise ve Sanat Okulu'nda devrimci arkadaşlara disiplin cezası vererek yıldırmak istiyorlar. Fakat arkadaşlar tüm bu faşist baskılara karşı yiğitçe mücadele ediyorlar.

Bütün bu faşist saldırılardan ve faşist baskılardan sonra biz Divriği'li devrimciler olarak, Divriği halkına şu çağrıda bulunuyoruz: Özellikle işçiler ve öğrenciler üzerinde yoğunlaşan faşist saldırılar karşısında, tüm Divriği halkı olarak aktif mücadele edelim. Bir avuç faşist bozuntusu serseriye hakettikleri dersi verelim. Ayrıca her tarafta halka saldırının plan yeri olan "Ülkü Ocağı" gibi faşist dernekleri de Divriği'den silelim.

- YAŞASIN DİVRİĞİ VE TÜRKİYE HALKLARININ FAŞİZME KARŞI YİĞİT MÜCADELESİ.

- KAHROSLUN İŞÇİ - KÖYLÜ HALK DÜŞMANI FAŞİST MC İKTİDARI!

DİVRİĞİ DEVRİMCİLERİ

BOSSA'da çalışan bir kadın işçi arkadaş yazıyor:

"BİR ÇOK KIZ ARKADAŞ BİLİYORUM BİR HAKSIZLIĞA UĞRAYINCA NE YAPACAKLARINI BİLMİYORLAR. AĞLAMAKTAN GÖZLERİ ŞİŞİYOR. BİZ HEP BERABER KARŞI KOYMAYI ÖĞRENİRSEK KOLAY KOLAY İŞİMİZDEN OLMAYIZ, YENİLMEYİZ."

İşveren bizden durmadan dinlenmeden çalışma istiyor. Dinlenmek için bir pazar günü var. Onu da mesailerle dolduruyorlar. Hem de mesai parası elimize tam geçmiyor, asgari ücret 40 lira. Bunun epeyce büyük bir kısmı yemek parası ve vergilere kesiliyor. Elimize geçen ile şu pahalılıkta geçinmek zor. Bu durumda bir aileyi geçindirmek zorunda kalanlara şaşıyorum.

Biz işçiler henüz kendi haklarımızı korumayı bilmiyoruz. Bir çok kız arkadaş biliyorum bir haksızlığa uğrayınca ne yapacaklarını bilmiyorlar, ağlamaktan gözleri şişiyor. Teksif sendikasına kayıtlıyız. Ama şimdiye kadar hiç faydası olmadı.

Geçenlerde fabrikayı ısıtan tesisat bozulduğu için - bizim bölümde - uzun bir süre soğukta çalışmak zorunda bırakılmıştık. İşverenin adamı olan ustabaşıya şikayet ettiğimizde, üşümeyi bahane edip verimi düşürüyorsunuz diye bize çıkıştı. Biz de buna karşı hep birlikte direnelim dedim. Ama birçok arkadaş bundan çekindi. Bunun üzerine birkaç arkadaş makinaları bağlayarak direnişe geçtik. Ustabaşı bizi işten atmakla tehdit etti. Biz haklı olduğumuzu, ellerimizin soğuktan çalışmaz hale gelecek kadar üşüdüğünü söyleyerek direnişi sürdürdük. Müdür gelip bizle konuşunca diğer işçilerin yanında haklısınız demek zorunda kaldı. Bizi zaten işten çıkaramazdı. Direnen arkadaşlar atılırsa çözgühaneyi çalıştıracak kimse yoktu. İşimize son vermediler. Toplu olarak direnmeseydik gözümüzün yaşına bakmadan bizi atarlardı. Direnişe katılmayan atılmaktan korkan kızlar başarımız karşısında bravo size ne kadar cesursunuz dediklerinde, onlara bundan böyle hep beraber karşı koymayı öğrenirsek kolay kolay işimizden olmayacağımızı çok iyi anladığımızı söylüyoruz.

Sarı sendikalardan, bize hiç bir fayda yok. Şikayetimizi TEKSİF'in temsilcisine açınca sanki ilgilenmek onun vazifesi değilmiş gibi umursamıyorlar bile. Onun için TEKSİF'e karşı mücadele etmeliyiz.

ÇORUM'DA KÖMÜR YOK. YENİ DOĞUM YAPAN BİR KADIN DONARAK ÖLDÜ NADIK'TA. BEBEĞİYLE BERABER. HALBUKİ TÜM ÇORUM HALKI BİLİYOR Kİ· BUGÜN CAN OTU GİBİ BULUNAMAZ OLAN KÖMÜR, ÇORUM'LU İŞÇİLER TARAFINDAN ALPAGUT'TA ÇIKARILIYOR.

Çorum'da, kışın bu yılki acımasızlığı, haşinliği en çok emekçileri, yoksul halkımızı etkiliyor yine. Soğuğa dayanılmıyor. Kolay olmuyor gecekondularda sabahı getirmek. Bebekler donabilir!

Halbuki tüm Çorum halkı biliyor ki; bugün can otu gibi bulunamaz olan kömür, Çorum'lu işçiler tarafından Alpagut'ta çıkarılıyor. Yedi kat yerin altından, kan ter içinde hergün çıkartılan binlerce ton kömüre rağmen yine de Çorum'daki köylüler, emekçiler kömürsüz bırakılmakta. Soğukta ölüme terkedilmekte gecekondulardaki halkımız.

Yeni doğum yapan bir kadın donarak öldü Nadık'ta. Bebeğiyle beraber.

Bütün kömür ardiyelerinin önünde sabahın erken saatlerinde uzamaya başlıyor kömür alıcılarının oluşturduğu kuyruk... En fazla 50 kg. kömür alabilmek için 10-12 saat soğukta bekliyor bir insan.

22.1.1976 günü Türkiye Kömür İşletmeleri satış deposu önünde 50-55 kişilik bir kuyruk vardı. Sıradakiler uzun süre beklemek zorundaydılar.

3-5 günde bir kömür dolu kamyonlar geliyordu depoya. O gün yine böyle bir kamyon gelmişti. Şoförün dikkatsizliği kamyonun, sırada bekleyenlerin üzerine kaçmasına sebep oldu. Kaza iki ağır yaralı, bir ölümle sonuçlandı.

BÜTÜN BU OLAYLAR ÇORUM'DAKİ İŞÇİLERİ-KÖYLÜLERİ BİR KEZ DAHA DÜŞÜNDÜRDÜ; KÖMÜRÜ CAN PAHASINA YERALTINDAN ÇIKARAN, ÜRETEN İŞÇİLERDİ DE NEDEN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN KÖMÜRÜ YOKTU? NEDEN SOĞUĞA TERKEDİLMİŞLERDİ? NEDEN EMEĞİN YARATTIĞI DEĞER, EMEĞİ VERENLERDE TOPLANMIYORDU?

ÇORUM'DAN BİR DEVRİMCİ

HALKIN GAZETESİ'NİN YÖNETİCİ ARKADAŞLARIMA SESLENİYORUM.:

Halkımızın dertlerini dileklerini Dünyanın dört yanına duyurmak için kurduğunuz KURTULUŞ GAZETESİ için içtenlikle başarılar dilerim. Sizlerden bir ricam var. Arkadaşlar, gazetemizi yaşatmak ve yüceltmek için bana bir basın kartınızı gönderin. Adana ve civarındaki vilayetlerde abone ve ezilen halkımızın dertlerini sizlere ileteyim. Gerçekçi kuruluşlarla dertleşelim, kaynaşalım. Bu halkımıza insanlık dışı yapılan hareketleri sizlere bildirelim. Gezelim, görelim, ezilen ve her haktan mahrum bırakılan halkın dileklerini sizlere yazalım. Bana bir de abone makbuzunuzu gönderin. Arkadaşlarımı abone edelim. Benim için halkıma hizmet etmek bir görev olsun. Sonsuz başarılar.

KENDİMİ SİZLERE TANITAYIM BEN BİR FAKİR AİLENİN ÇOCUĞUYUM. ADANA SEMİHA İŞHANINDA ÇAY OCAĞIM VARDIR. ORTAOKUL MEZUNUYUM.

MEHMET EKİNCİ

MEHMET ARKADAŞ

Gazetemiz işçilerin, köylülerin tüm halkımızın emeğiyle gerçekten Halkın gazetesi olacaktır. Çukurova'daki pamuk işçilerinin, yoksul köylülerin, işçilerin çektiklerini, mücadelelerini, taleplerini bize yaz. Arkadaşlarının yazmasını sağla. Abone makbuzunu adresine gönderdik, muhabir kartı için 2 adet vesikalık resim gönder. Altı aylık abone 65.00 TL, yıllık 125.00 TL. dır, abone adreslerini ve bedelini M.Zeki Gümüşel P.K. 1107 Sirkeci İstanbul adresine gönder. Selam ve başarılar dileriz.

HALKIN KURTULUŞU

Sayın Zeki Gümüşel,

Haftalık Gazeteniz "HALKIN KURTULUŞU" adlı derginize üye olmak istiyorum. Bana bu dergiyi nasıl ve ne gibi şartlar altında gönderebilirsiniz. Üye olabilmem için ne gibi istekleriniz var. Şimdi halihazırda çalışıyorum. Dağıtılan bildirilerinizi okudum. Umarım bundan sonraki çalışmalarınız daha başarılı olur. İşlerinizde başarılar temenni ederim. Saygılar. 26.Ocak.1976

Hatice Demirbaş

Hatice Arkadaş,

Gazetemize abone olabilmen için 6 aylık 65.- TL. ya da 1 yıllık 125.-- TL.yı M.Zeki Gümüşel PK. 1107 Sirkeci-İstanbul adresine göndermen gerekiyor. Hatice Arkadaş işyerinizdeki durumlarınızı anlatan mektuplarını bekliyoruz. Sendikalı mısınız? Sigortalı mısınız? Ne gibi şikayetler var?

Sen ve arkadaşların gazetemize yazın. Gazetemizi topluca okuyun. Hatalı bulduğunuz yönleri bize gösterin düzeltelim. Böylece gazetemiz halkımıza lâyık hale gelebilsin. Selam gönderiyor, başarılar diliyoruz

HALKIN KURTULUŞU

SUNGURLU HALKI VE SUNGURLU LİSESİ ÖĞRENCİ VELİLERİ SESLENİYOR:

SUNGURLU LİSESİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON VERİLSİN

BİZLER, SUNGURLU LİSESİNDE ÖĞRENCİLERİ BULUNAN SUNGURLU HALKI VE VELİLERİYİZ.

ONBEŞ GÜNDÜR SUNGURLU LİSESİNDEKİ GELİŞMELERİ ÜZÜNTÜ VE KAYGI İLE İZLİYORUZ.

GÜN GEÇTİKÇE ARTAN PARTİZANCA BASKILARIN ÇOCUKLARIMIZ ÜZERİNDE YARATACAĞI OLUMSUZ ETKİLERİ ÜZÜNTÜ İLE DÜŞÜNÜYORUZ.

ÇOCUKLARIMIZI GÜVENEREK TESLİM ETTİĞİMİZ BU EĞİTİM YUVASINDA, AMAÇTAN SAPILARAK; IRKÇI BİR PARTİ ANLAYIŞININ DAYAKLA KABUL ETTİRİLMEK İSTENMESİ ÇOCUKLARIMIZLA BİRLİKTE BİZ VELİLERİ VE SUNGURLU HALKINI KAYGIYA DÜŞÜRMEKTEDİR.

LİSEDE GELİŞTİRİLEN SON ONBEŞ GÜNLÜK TAHRİKLERDEN, ÇOCUKLARIMIZA KARŞI TERTİPLENEN OYUNLARDAN DOĞACAK ÜZÜCÜ OLAYLARIN TEK SORUMLUSU OKUL İDARESİ OLACAKTIR.

SUNGURLU HALKI VE ÖĞRENCİ VELİLERİ OLARAK OKUL İDARESİNİN BU YANLIŞ UYGULAMALARINI KAMU OYUNA AÇIKLADIĞIMIZDA KAYGILARIMIZA HAK VERECEKLERİNE İNANIYORUZ.

1- Sungurlu Lisesi yeni müdürünün göreve başlaması ile takındığı partizanca tutumu, yıllarca başarı ile çalışan muavin arkadaşların istifalarına yol açmıştır.

2- Bu tecrübeli arkadaşların yerlerine, stajyer olan ve okul müdürünün kendi fikirlerini ikilemeden uygulatabilecegi kimseleri seçmesi yukardaki belirttiğimiz kaygıların sebeplerindendir.

3- Okul idaresinin sene başından beri derslere giren ilkokul öğretmeni arkadaşlara sömestre arefesinde kanaatlarını kullandırmadan son imtihanlarını yaptırmadan ve hiçbir sebep göstermeden kapı dışarı etmesi yine yukarıda belirttiğimiz kaygılarımızdan başka bir sebebidir.

4- Görevlerine son verilen bu ilkokul öğretmeni olan arkadaşların yerlerine alınan kimselerden bazılarının "Lisede insanlığı unutmuş hayvanlara insanlık dersi vermekle" görevlendirildiklerini söylemeleri okul idaresinin partizanca tutumundan başka ne olabilir?

5- Son günlerde çocuklarımızın, birbirini şikayet ettirme ve suçlatma oyunlarına getirildiğini üzülerek duymaktayız.

Şöyleki: Bir öğrenciye bir başka öğrencinin çanta ve eşyalarına okul idaresince yasak olan suç unsurlarını koydurma ve yazdırma, yapılan aramalarla bu yaratılan suç unsurlarını delil adı altında kullandırılması oyunları yukarda belirttiğimiz kaygılarımızın açık belirtisidir.

Bu oyunların önümüzdeki günlerde daha tehlikeli biçimde oynatıldığında, doğabilecek üzücü olayların sorumlusu çocuklarımız mı olacaktır?

6- Okul idaresi kendi düşüncelerinde olmayan öğretmenler hakkında çocuklarımızı şikayete teşvik etmeleri, çocuklarımızı öğretmenleri ile karşı karşıya getirmekte böylece eğitim ve öğretim amacından saptırılarak huzur ve disiplin bozdurulmaktadır.

Amaç kendi düşüncelerinde olmayan öğretmen ve öğrencileri kıyıma ve harcamaya uğratmaktır.

7- Yönetmelikte yeri olmadığı halde çocuklarımıza meydan dayaklarının atıldığını ve okulda ırkçı bir baskının alıp yürüdüğünü duymamız üzerine biz öğrenci velileri ve Sungurlu halkı olarak Okul İdaresi hakkındaki bu kaygularımızı kamu oyuna açıklamayı zorunlu gördük.

Temennimiz İlçemiz Lisesinde partizanca tutumların, ırkçı uygulamaların sona erdirilmesidir.

133 İMZA

Çanakkale'de faşizm kol geziyor

MC Hükümetinin ülke çapında sürdürdüğü baskı ve terör bölgemize de yansımıştır Son günlerde meydana gelen olaylar büyük boyutlara ulaşmıştır. Şöyleki;

İlk hareket Çanakkale Öğretmen Lisesinde başlamış, öğretmen olma hakkı ellerinden alınan öğrenciler bu uygulamayı protesto etmek için direnişe geçmişlerdir. Bu direniş Vali Babür ÜNSAL tarafından büyük tepki ile karşılanmış ve 150 kadar öğrenci okuldan uzaklaştırılmışlar - dır.

Bayramiç Lisesi'nde faşizan baskılara karşı direnen öğrencilere Milli Eğitim Müdür Muavini Kadir EREN'in hakaret etmesi (Siz Türk değilsiniz, sizin kanınız ve sütünüz bozuk gibi) üzerine olaylar büyümüş ve olaylara halkın da katılması üzerine Kadir EREN'in kolu çıkmıştır.

Gelibolu TÖB-DER Şubesinin kendi üyelerinin mesleki bilgilerini geliştirmek için yapacağı bir toplantı yine Vali Babür ÜNSAL tarafından yasa dışı bir girişimle yasaklanmıştır.

Bölgede baskıların en üst düzeye ulaştığı Gelibolu İlçesinde 8 aydır faaliyette bulunan HALK KÜLTÜR DERNEĞİ mahkeme kararı olmadan Vali Babür ÜNSAL tarafından kapatılmıştır. Ancak derneğe yüklenen bu suç aslında gerçek dışıdır. Halk arasında etkinliği olan derneğin kapatılması için uydurulmuş bir bahanedir. Ancak tüm bu baskılardan yılmayan Gelibolu'lu gençler Kültür ve Dayanışma Derneği adı altında yeni bir dernek kurmuşlardır.

Son olarak da CHP Gençlik Kollarının, İlçede oynatmak istediği Halk sorunlarını dile getiren Haşmet ZEYBEK'in yazdığı ve İstanbul Sanat Tiyatrosunun oynadığı IRGAT adlı oyunun oynanması yine sudan bir bahane ile engellenmiştir.

Biz Çanakkale Bölgesi gençleri olarak uygulanan faşizan baskıların ve tüm antidemokratik uygulamaların karşısında ve halkımızın demokrasi bağımsızlık mücadelesinin yanında olacağımızı kamu oyuna duyururuz.

GELİBOLU KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ ÜYELERİ

Halil TOLGA-Soner İLHAN-Serdar AZAK

PATRON, POLİS VE SENDİKA AĞALARI! UYGUN PLASTİK İŞÇİLERİNİ YILDIRAMAYACAKSINIZ

LASTİK-İŞ'İN AĞALARI; "30 GÜNDÜR DİRENİYORUZ. BİRİSİ DE GELİP AÇ MISINIZ, TOK MUSUNUZ DİYE SORMADI" DİYEN UYGUN PLASTİK İŞÇİLERİNE HESAP VERİN!

- DİRENİŞÇİ İŞÇİLERDEN 19'U PATRONUN İSTEĞİ ÜZERİNE POLİS TARAFINDAN GÖZALTINA ALINDI, ÇADIRLARI KALDIRILDI, PANKARTLARI YIRTILDI.
- SENDİKALARI LASTİK-İŞ'İN DESTEKSİZ BIRAKTIĞI DİRENİŞ, İŞÇİLERİN GÖZ ALTINA ALINMASINA KADAR KARARLILIKLA DEVAM EDİYORDU!
- 19'U GÖZALTINA ALINAN 29 İŞÇİNİN DİRENİŞİ 12.1.1976 TARİHİNDE BAŞLAMIŞTI.

İstanbul Topçular Rami'de kurulu bu işyerinde, işgüvenliği ve sendikalaşmak için mücadele eden ve bu yüzden dışarı atılan 26 Uygun Plastik işçisi Lastik-İş'e üye olmalarını kısaca şöyle anlatıyorlar:

"Fabrikamızda sendika yoktu. Olmadığı için de bir çok haklarımız elimizden alınmıştı. Bir birlik içinde, tüm haklarımızı almak için sendikalaşmak istedik. Arkadaşlarla toplanıp, bunu konuştuk ve 33 kişi DİSK'e bağlı Lastik-İş'e gidip: 'biz sendikanıza üye olmak istiyoruz' dedik. Kabul ettiler. Lastik-İş'e üye olduk."

İŞÇİLER PATRONA HAYKIRIYORLAR: "KÖPEK Mİ SATIN ALIYORSUN?"

İşçilerin sendikaya üye olduğunu duyan patron, ertesi gün işçileri fabrikaya almamıştır. Kapıları kapatıp, işçileri toplamış; onları kandırmaya çalışmıştır. Fakat, sendikalaşmakta kararlı olan işçiler patronun oyununa gelmemişlerdir. Bunun üzerine zarar ettiğini, piyasada kriz olduğunu bahane eden patron, işçi çıkaracağını, kendi istekleriyle çıkanlara tazminat ve başka haklar vereceğini söylemiştir. Fakat hiç kimse bunu kabul etmeyince, patron işçilerin birliğini bozmak ve onları korkutmak için 9 işçinin işine son vermiştir. Bu arada sendikaya üye olan işçilerin evlerini tek tek dolaşarak, onları satın almaya çalışmıştır. İşçilerin sendikalaşmasına karşı çıkan patron, işçilerin bazılarına "sendikadan çık, senin yövmiyeni 150 lira yapıp, açıktan 20.000 lira vereyim" deyince, o zaman işçilerden şu cevabı almıştır. "Köpek mi satın alıyorsun!"

Fakat patron, bu arada sekiz işçiyi kandırmayı başarmış, fakat bunlardan ikisi yeniden direnişçi arkadaşlarına katılmışlardır.

İşçiler, patronun bütün bu oyunlarına karşılık, sendikalarının kabul edilmesi ve atılan arkadaşlarının tekrar işe alınması amacıyla 12.1.1976 günü hep beraber dışarı çıkarak direnişi başlatmışlardır. Patron direnişi kırmak için polisle işbirliği yaparak daha önce de 4 ilerici işçiyi göz altına aldırmış, dışardan çalıştırmak için işçi getirmiş, makinaların bazılarını sökerek Berec'de başka bir atölye kurmuştur.

PATRON: "BÜTÜN SERVETİMİ KAYBEDERİM, AMA BURAYA SENDİKA SOKMAM" DEMİŞTİR!

Direnişteki Uygun Plastik işçileri; asıl amaçlarının örgütlenmek olduğunu, ekonomik isteklerinin şimdilik daha az öneme sahip olduklarını söyleyerek, şunları söylüyorlar:

"Patron, bütün servetimi kaybederim de bu fabrikaya sendika sokmam diyor. Zaten geçmişte de fabrikasındaki işçilerin sendikalaşmasını önlemek için Zeytinburnu'ndaki Uğur Plastik adlı fabrikasını kapatıp, sendikalaşmak isteyen işçilerini atmış. Uygun Plastik adında bu fabrikayı kurup, yeni işçiler almış. Yani patron işçilerin örgütlü olmasının kendisi için ne kadar kötü olabileceğini biliyor. Çünkü, o zaman bizi istediği gibi sömüremeyecek. Ama biz de bunun önemini biliyoruz. Ve bunun için de her şeyden evvel sendikalaşmamızı kabul ettirmek, atılan bütün arkadaşların yeniden işe alınmasını sağlamak için mücadele ediyoruz. Önce bunu sağlayalım, sonra diğer haklarımızı almak için toplu sözleşmeye çağıracağız."

9-10 SENELİK KADIN İŞÇİLER 35 LİRA YÖVMİYE İLE ÇALIŞTIRILIYOR.

Uygun Plastik'ten günde ortalama 40.000 lira kar eden patron Hacı Refik Yıldırım, işçileri tıpkı bir köle gibi çalıştırmaktadır. 11 yıllık bir erkek işçi, sadece 50 lira net yövmiye almaktadır. Özellikle kadın işçiler çok düşük ücretle çalıştırılmaktadırlar. 10-13 kadar kadın işçinin çalıştığı fabrikada, kadın işçiler, Türkiyenin her yerinde olduğu gibi en ağır sömürü altında bulunmaktadırlar. Mesela; Uygun Plastik'te 9-10 senedir çalışan kadın işçiler hala günde net 35 lira yövmiye almaktadırlar. Zam yapıldığı zamanlar erkeklere 10 lira zam verilirken, kadın işçilerin ücretlerine sadece 150 kuruş zam yapılmaktadır.

Fakat şunu gördük ki bu güne kadar çekingen davranan kadın işçiler, bu direniş sırasında en az erkekler kadar cesaretli ve kararlı bir şekilde mücadele ediyorlar. Onlar, kadın erkek ayırımına karşı mücadeleyi ve "EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET" mücadelesini tam bir proleter kararlılığıyla sürdürüyorlar.

"BİZE SAHİP ÇIKMAYAN SENDİKAYA BİZ SAHİP ÇIKACAĞIZ"

Lastik-İş'e geçmek, orada örgütlenmek için mücadele eden işçilere, sendika hiç ilgi göstermediği gibi, direnişi destekler hiç bir şey de yapmadı. Sendika hakkında görüşlerini sorduğumuz işçiler, bize şöyle cevap verdiler:

"Sendika bize bu güne kadar hiç yardım etmedi. Sayımız az olduğu için bizlerle ilgilenmek bile istemiyorlar. Sendika kendi çıkarını düşünüyor. Direniş süresince belki 100 kere sendikaya gittik. Olur diyorlar, yarın diyorlar; düşünürüz diyorlar... Ama bakıyoruz hiç bir şey yaptıkları yok. Patronla görüşün diyoruz, biz patronu tanımıyoruz, gidemeyiz diyorlar. Biz burada 30 gündür direniyoruz. Birisi de gelip: 'açmısınız, tokmusunuz' diye sormuyor. Hiç ilgilenmeden "devam edin" diyorlar. Biz aç karnına, onlar tok karnına devam ediyoruz.

Bunlar, işçi sınıfının gücünü kırıyorlar. Sendikacı değil, sendika ağaları bunlar. Biz bugün her şeye rağmen Lastik-İş'e geçeceğiz. Biz hem patrona, hem de sendika ağalarına karşı mücadele ediyoruz. Ölsek de bu mücadelemizi sürdüreceğiz. Biz, bu mücadeleyi mutlaka başarı ile bitirmek azmindeyiz. Çünkü, bu dava, yalnız bizim davamız değil. Çevremizde bir çok fabrika var. Burada çalışan işçiler, patronlarının baskılarına rağmen bizi destekliyorlar. Biz burada sendikalaşırsak, göreceksiniz, yakında o arkadaşlar da bizi örnek alacaklar. Ayrıca, bir çok devrimci arkadaş direnişimizi destekliyorlar. Bu çadırda oturup tartışıyoruz. Tartışmalar sonunda çok şeyler öğreniyoruz."

"Biz çadırda işçilerle sohbet ederken, Lastik-İş yetkilisi oraya geldi. Çadıra girmeden, ayak üstü bir şeyler söylemekle yetindi. İşçiler, bu konuda şunları söylediler: "Bizim için gelmedi. İlerde başka bir fabrika var. Oraya gelmiştir. Dönüşte şöyle bir bize uğramış. Polis, bazı pankartların kaldırılmasını istemiş. O da, onları bize söylüyor."

İşçilerin sorunları ile ilgilenmesi gereken bir sendika yetkilisi, bunun tam tersini yapıyor. Direnişi destekleyen birçok pankartlara bahaneler uydurarak, onları kaldırtmaya çalışıyor. Çıkardığı not defterine, çıkarlarına ters düşen, hoşuna gitmeyen pankartları tıpkı bir polis tavrı ile not ediyor. Bu onların gelişen işçi sınıfının devrimci mücadelesinden ve dayanışmasından nasıl korktuklarının bir ifadesidir.

Ancak ayaküstü işçilerle konuşmaya tenezzül eden sendika yetkilisine bir işçi arkadaş şunları haykırdı:

"SİZİN, İŞÇİ DÜŞMANI TÜZÜĞÜNÜZÜ BİR GÜN MUTLAKA YIRTACAĞIZ!"

HALKIN KURTULUŞU

BİR SAAT İŞ BIRAKMAK İÇİN İLERİ

Baş tarafı 1. sayfada

şimdiden uygulanmaya başlandı. Valiler MC iktidarı zamanında geniş çapta değiştirildi. Malatya'da Vali ve Emniyet Kuvvetleri, üç yurtseveri suçlu ilan etti ve kararı infaz etti. Üç yurtsever bombalanarak öldürüldü. Pazarcık'ta sokağa çıkma yasağı ilan edildi, şehre giriş çıkış yasaklandı. İdil Kaymakamı ismini bile bilmediği kişiler hakkında önce karar uyguladı, sonra karar yazdı. Onları kanun kaçakları, sanıklar olarak ilan etti. 5 kişi öldürüldü. Rize Halkevi, Konya TÖB-DER şubesi Valilerin emriyle kapatıldı.

MC iktidarı Devlet Güvenlik Mahkemeleri kanununu yeniden çıkartacağını söylüyor. Ama Anayasa Mahkemesinin İptal kararına rağmen bu mahkemeler zaten her gün devrimcilere, yurtseverlere, demokratlara ferman çıkarıyor. Bunların verdiği kararlar sonucu her gün biraz daha fazla kişi hapishanelere dolduruluyor.

İktidar, Anayasanın konut dokunulmazlığı ile ilgili 16. maddesinin değiştirilmesini istiyor. Mahkeme kararı olmadan ev ve işyerlerinin aranabilmesi için kanun hazırlıyor. Ama zaten şimdiden Malatya'da bir anda 800 ev aranıyor. Zeytinburnu'nda polisler makinalı tüfeklerle ev basıyor, Araban köyü; bir ev değil, bir köy aranıyor.

MC iktidarı 141,142, 146 ile yetinmeyip, Anayasanın düşünce hürriyeti ve özel hayatın korunması ile ilgili 15. ve 20. maddelerini değiştirmek için teklif hazırlıyor. Ama zaten şimdiden siyasi tutuklular hapishaneleri yeniden doldurmaya başladılar. 1971'den kalanlar hala içeride yatıyorlar. Kitap yasaklamaları, kitap toplatmaları artıyor. Gizli örgüt iddiasıyla tutuklananların sayısı yükseliyor.

İktidar, değil özel hayatın korunması, insan hayatının kendisine açıktan kastediyor. "Anarşist avı" için yeni silahlar satın alınıyor. Zeytinburnu'nda halkın evlatları " teslim ol" suz kurşunlanıyor. Polisler ölüleri sürükleyerek dışarı çıkardıktan sonra, sadist duygularını tatmin için cesetlerin ağızlarına kurşun sıkıyorlar. Herkes Cahit Şenyüz'ün hunharca işkence edildiği için öldüğünü çok iyi biliyor.

MC faşistleri, toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununu yeniden meclisten geçirdiler. Ama zaten her miting polis baskını ve terörü ile son buluyor. TÖB-DER mitingleri baskı ve terör tehditleriyle engellendi. Tandoğan'daki CHP mitinginden sonra panzerler halka saldırdı. Analar yürüyüşüne katılmak için gecekondulardan yola çıkan anaları polis geri döndürdü. Karamürsel bağımsızlık yürüyüşü engellendi. İncirlik yürüyüşü gizli örgüt davası haline getirildi.

İktidar üniversitelere el koyma yetkisinin kanunlaştırılacağını söylüyor. Ama zaten üniversiteler ve yurtlar sürekli faşist saldırılara hedef oluyorlar. Bunlar bugün de polis ve jandarma işgali altındadır. Üstelik üniversitelerin kapatılması bunlara el koymanın başka bir yolu değil de nedir?

MC faşistleri dernekler kanununda yeni değişiklikler hazırladıklarını derneklerin siyasetle uğraşmasının önüne geçeceklerini söylüyorlar. Ama zaten şimdi de Rize TÖB-DER, Rize Halkevi kapatılıyor. ODTÜ-DER mühürleniyor. Konya TÖB-DER şubesi 17 gün faaliyetten alıkonuyor. Dernekler hakkında yine gizli örgüt davaları açılmaya başlanıyor.

MC iktidarı gözaltına alma süresinin uzatılması için kanun hazırladığını söylüyor. Ama zaten şimdiden Zeytinburnu'nda yakalanan yurtseverler başlarına torba geçirilerek MİT'e işkenceye götürüldüler. 12 Mart'ın işkencecileri ve işkence köşkleri yine çalışıyor. Şimdi de kimin gözaltında ne kadar tutulduğu belli bile değil.

MC faşistleri sendikalar kanununda, 15-16 Haziran'da işçilerin mücadele ile engelledikleri değişiklikleri yeniden piyasaya sürüyorlar. Ama zaten şimdiden işçiler kendi haberleri bile olmadan faşist veya sarı sendikalara üye yazılıyorlar. Sendika seçme özgürlüğü diye bir şey yok. Fabrikalarda patron beslemesi faşistler kol geziyorlar. Faşistlerin kurdukları sendikalara iş yerlerinde kanunsuz olarak yetki verilmeye başlandı.

Bütün bunlar MC iktidarının kanunlaştırmak istediği tasarılarla aslında bir dereceye kadar zaten var olan uygulamalarına kanunilik kazandırmak amacını güttüğünü gösteriyor. Bütün bunlar bu tasarıların kanunlaşmasının zaten var olan uygulamaları daha da azgınlaştıracağını ve yaygınlaştıracağını gösteriyor.

Var olan gerici uygulamalar, baskı ve teröre karşı mücadelenin yanında, yeni faşist kanun tasarılarının kanunlaşmasına karşı mücadeleyi de ekliyor.

BİR YANA REVİZYONİSTLER GEÇMİŞLER, BİR YANA REFORMİSTLER TUTMUŞLAR, FAŞİSTLER HER GÜN YENİ BİR SALDIRI HAZIRLARKEN, ONLAR HALKI UYUTMAYA ÇALIŞIYORLAR.

CHP reformistleri, bütün bu uygulamalar karşısında, yolsuzluklar üzerine çekilen meclis nutuklarıyla vakit dolduruyorlar. Mecliste bu kanunların çıkmasını engellemeye çalışacaklarını, eğer tasarılar kanunlaşırsa Anayasa Mahkemesine başvuracaklarını söylüyorlar. Ama iktidar zaten tasarıların kanunlaşmasını beklemeden uygulamaya geçiyor. Faşizme karşı mücadele edeceklerini hesap soracaklarını söyleyen reformistler, kitlelere CHP'nin düzenlemediği yürüyüşlere, mitinglere, direnişlere katılmamayı öğütlüyorlar, ama kendileri de hiç bir eylemde bulunmuyorlar. Faşizmin saldırısını aşırı uçların ortak anarşisi olarak



örtmeye çalışıyorlar. Faşizme karşı mücadele bunların elinde Türkeş'le söz yarışına döndü. Anaların mitinge katılmamasını söylediler. TÖB DER mitinginden vazgeçilmesini savundular.

TİP revizyonistleri halka sessiz durmasını öğütledikten sonra "MC hükümeti düşürülmelidir. Meclis içinden daha demokratik bir hükümet çıkabilir" diyorlar. TİP'in genel başkanı Behice Boran, "meclis hükümet üzerindeki denetlemesini arttırmalıdır", "MHP genel başkanı ile ilgili tahkikat açılmalıdır", "hükümet parlemento içinde düşürülmelidir" şeklindeki dahiyane tedbirlerini sıralıyor.

TSİP revizyonistleri ise, yumuşama (detant) dönemindeki dünya ve Türkiye şartlarının faşizm için zaten elverişli olmadığını her zaman söylediklerini bir daha göğüslerini gererek söylüyorlar.

Revizyonist - reformist sendika ağaları işçileri sessiz kalmaya zorluyorlar. Direniş ve grevleri desteklemiyorlar. ELKA'da AK-AR'da bunu yaptılar. SSK'da işçilerin memur yapılmasına ses çıkarmadılar. SSK işçilerinin eylemlerini desteklemediler.

MC İKTİDARININ BASKI VE TERÖRÜ DE, REVİZYONİSTLERİN, SENDİKA AĞALARININ İHANETİ DE, REFORMİSTLERİN UYUTMA SİYASETİ DE HALKIN YÜKSELEN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ



Hakim sınıflar baskı ve terörü her geçen gün arttırarak, halkın her kesiminin hayatını cehennem hayatına çevirerek, en geniş yığınları yoksulluk ve sefalete mahkum ederek, her gün yeni bir kişiyi katlederek, kendi koydukları kanunları bile hiçe sayarak mücadelenin yöntem ve araçlarını kendileri ortaya koyuyorlar. Kendi sonlarını her gün biraz daha fazla yakınlaştırıyorlar. Her türlü mücadele yolunu ve aracını meşru hale getiriyorlar. Hakim sınıflar, onların bize karşı kullandığı silahların, yöntemlerin onlara karşı kullanılacağı günü her geçen gün biraz daha yaklaştırıyorlar.

Ne MC iktidarının baskı ve terörü, ne revizyonistlerin ihanetleri, ne de reformistlerin, uyutma siyaseti halkın ilerleyen faşizme karşı mücadelesini durduramıyor. Mücadele her gün yeni bir alanda, her gün yeni bir biçimde yükseliyor, zenginleşiyor.

Pazarcık köylüleri faşist baskı ve terörün yükselmesine karşı Pazarcık'a iniyorlar. Faşistlerden hesap soruyorlar.

Hacattepe Üniversitesinde doktorlar, memurlar, işçiler faşist katliamı protesto için yürüyüşe geçiyorlar.

Ankara'da analar faşist katillerden oğullarının, kızlarının kanlarının hesabını soruyorlar.

Konya'da öğrenci velileri oğullarının, kızlarının yanında üniversitelere ve öğrencilere karşı yöneltilen faşist saldırılara karşı mücadele ediyorlar.

Divriği'de Güneş Köylüleri Ankara trenini durduruyor ve faşist zorbalara hakkettikleri cezayı veriyorlar.

FAŞİZMİN SALDIRILARINA KARŞI HER SESSİZ KALIŞ FAŞİSTLERİ CESARETLENDİRİR, BİZİ ZAYIFLATIR.

Bu mücadeleler hepimize örnek olmalıdır. Faşizmin her adımına her yeni saldırısına her yeni katliamına karşı; fabrikada, atölyede, direniş çadırında, köyde, tarlada, okulda, miting alanında, toplantı salonunda, iş yerinde, dairede, kahvelerde, mahallede, bütün ülke çapında karşı durulmalıdır. Faşizmin saldırısına karşı her sessiz kalış onu yüreklendirecek, bizi zayıflatacaktır. Her kararlı direniş faşizmi geriletecek bizi güçlendirecektir.

Öğrenciler okullarını terketmemeli, kapatılmasını önlemelidirler. En geniş öğrenci yığınlarını faşizme karşı her an aktif mücadele içinde tutmalıdırlar

Memurlar faşist kanunları uygulamamalı, faşist emirlere uymamalıdırlar.

Öğretmenler öğrencilerine ve çevrelerindekilere faşizmi anlatmalıdırlar.

Analar, babalar oğullarının, kızlarının yanında faşizme karşı yer almalı, katliamların hesabını sormalıdırlar. Ankaralı anaların başlattığını her yerde sürdürmelidirler.

Köylüler Pazarcık'ın ve Divriği'nin kahraman köylülerini kendilerine örnek almalıdırlar. "Faşizme karşı toprak ve hürriyet" yazılı bayrağı mümkün olan en yüksek yere çekmelidirler.

Kadın ve erkek işçiler, biz ki halkın en örgütlü en ileri kesimiyiz. Açıkçası onun önderiyiz. Bizim kararlı mücadelemiz halka cesaret verecektir. Bizim sınıf birliğimiz halka örnek olacaktır.

FAŞİZMİN HER YENİ ADIMINDA, HER YENİ KATLİAMINDA, HER YENİ SALDIRISINDA, MÜMKÜN OLAN HER FABRİKADA, HER İŞYERİNDE İŞİ BİR SAAT BIRAKALIM.

HALKIN KURTULUŞU

TRABZON II.ŞUBE MÜDÜRÜ TUTUKLANDI

POLİSLERİN ADLİYEDEKİ GÖVDE GÖSTERİSİ KAR ETMEDİ!

Yurtsever öğrencilerin yargılanması sırasında yalancı tanıklık yaptığının açığa çıkmasına sinirlenerek duruşma hakimine hakaret eden Trabzon Emniyet II. Şube Müdürü Hasan Durmazel ve Hasan Hüseyin Işık adında başka bir polis tutuklandılar.

29 Ocak Perşembe günü, Karadeniz Teknik Üniversitesi öğrencileri Malatya'da üç yurtseverin katledilmesini protesto etmek için bir yürüyüş yaptılar. Başlarında Emniyet II. Şube Müdürü olmak üzere polisler yurtsever gençlerin üzerine saldırdılar. Kız-erkek gözetmeksizin bir çoğunu topladılar ve 32 arkadaşı da yakalayarak göz altına aldılar.

Yurtsever gençlerin tutuklanmak isteğiyle çıkarıldıkları mahkemede sorgular yapılırken, polislerin yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıktı. Buna sinirlenen Emniyet Şube Müdürü duruşma hakimiyle tartışmaya girdi ve yanındaki polislerle beraber mahkemeyi terketti.

Bunun üzerine Savcılık, II. Şube Müdürü ve diğer polisler hakkında mahkemeye hakaret suçundan soruşturma açtı ve yapılan ilk duruşmada Trabzon Polis Teşkilatının bütün gücünü Adliye'ye yığarak gövde gösterisi yapmasına rağmen, Emniyet II. Şube Müdürü Hasan Durmazel ve Hasan Hüseyin Işık adında bir polis tutuklandılar.

Tutuklanan polislerin hapishanede ilk ziyaretçileri de, Amerikancı faşist MC iktidarının temsilcisi AP Trabzon senatörü Ahmet Kargı, AP Trabzon İl Başkanı Vecdi Aksakal ve CGP İl Başkanı Ergin Kulaçoğlu oldu!

Halkın Kurtuluşu, faşist polisleri tutuklayan Trabzon yargıçlarının yanındadır!

Biz evlatlarımızı siz öldüresiniz



Baş ta.l.sh.

uydurmacasını yayıyorlar.

HAYIR POLİS YALAN SÖYLÜYOR! Hıdır Altınay adında bir işçi kardeşimizi, Vedat Gevrek'i elektrik işkencesiyle öldürdükten sonra pencereden atıp "intihar etti" diyenler, İbrahim Kaypakkaya'yı işkencede öldürdükten sonra cesedini kurşunlayıp "intihar etti" diyenler, Ali Kayahan adındaki kardeşimizi kontrgerilla işkencehanesinde gizlice öldürdükten sonra cesedini yok eden ve sonra da "biz böyle birini tanımıyoruz" diyenler onlar değil mi?

İşte bu cinayetleri iğrenç bir soğukkanlılıkla işleyen gözü dönmüş katiller, halkının bağımsızlık ve demokrasi özlemini dile getiren genç bir sesi daha susturdular! Ama onlar binlerce ananın, binlerce işçinin, köylünün, öğretmenin, gencin mücadelesini susturamıyacaklardır? Halkın mücadelesini susturamıyacaklardır.

"ÖLENLERİN KANLARI, ANALARIN, BACILARIN GÖZYAŞLARI YERDE KALMAYACAKTIR!"



Evlat acısına son mitinglerini yurdun dört bir köşesine yayalım. Ankara'dan sonra İstanbul'da, Adana'da, İzmir'de mümkün olan her şehir ve kasabada mitingler düzenleyelim.

HALKIN KURTULUŞU sordu

Baş ta.3.sh.

rimiz önünde yapıyoruz. Karşı olduğumuz sendikal anlayışları da teşhir ediyoruz.

H.K.: Peki, arkadaş. Sence faşizme karşı mücadele nasıl olmalıdır? DİSK ve diğer kuruluşlar bu konuda üzerlerine düşen görevleri yerine getiriyorlar mı?

Bir işçi - Halkın faşizme karşı mücadelesinde işçi-köylü ittifakı sağlanmalıdır. İşçi köylü ittifakına dayanılarak, halkın birleşik cephesini oluşturarak ve aktif mücadeleyle faşizm yıkılabilir. Bunu kabul etmeyenler revizyonistlerdir.

DİSK de, bu mücadelede üzerine düşen görevi yapmıyor. Bunlar, suratlarına sosyalizm maskesi takarak patronların yanında yer alıyorlar. Onlar, işçilerin-köylülerin devrim yapmasından korkuyorlar Şuradan bellidir korktukları: İşçilerin, köylülerin aktif mücadeleye girmesini sürekli olarak engelliyorlar. Eğer onlar, faşizme karşı gerçek bir mücadele vermek isteseydiler, işçilerin mücadelesini engellemek, saptırmak istemezlerdi.

Adana PTT



Kadın, çoluk, çocuk; PTT işçileri hep birlikte yürüdüler.

Baş ta.l.sh.

dele edeceğiz dediler. Konuşmalar sonunda hep birlikte halay çekildi. Direniş tecrübeleri anlatıldı.

Direniş boyunca patronun ve polisin direnişi kırma çabaları sonuç vermedi. Polis 300 işçiyi beşer beşer 1. Şubeye götürüp ifadelerini aldı. İşçiler ifadelerinde "DİRENİŞİMİZ HAKLIDIR" dediler. Çoluk çocuklarıyla açkalan 147 arkadaşımız işe alınsın dediler.

Direnişin 6. gününde PTT işçileri haklı mücadelelerini duyurmak için yürüyüş yapma kararı aldılar. Ve bir yürüyüş komitesi kurdular Komitenin düzenlediği yürüyüşe 2500 kişi katıldı. PTT işçileri aileleriyle birlikte yürüdüler.

DİRENİŞİN 15. GÜNÜNDE İŞÇİLERİN HAKLI MÜCADELESİNDEN DÖNMEYECEĞİNİ ANLAYAN PATRON DİZE GELDİ. 147 PTT İŞÇİSİ İŞE ALINDI.



"Yaşasın 3. Dünyanın Birliği" diyen PTT işçilerinin zaferi kutlu olsun.

İDİL'de Katledilen

Baş ta.l.sh.

Evleri basılan, dağları sarılan Beytüşşebab'lılar daha köylerine inemediler.

Bu devletin Hükümeti, "Soranı, arayanı yoktur" diyerek, "Canının bir pul kadar kıymeti yoktur" diyerek Doğu'nun yoksul kürtlerini sorgusuz, sualsiz katlediyor. Sonra da hiç bir şey olmamış gibi, avdan dönmüş sürek avcıları gibi ölülerimizin üstünde resim çektiriyorlar!

İDİL'DE OLUP BİTENLERİ; GÖRDÜKLERİNİZİ DUYUP İŞİTTİKLERİNİZİ GAZETEMİZE YAZIN!

Patronların, ağaların gazeteleri Doğu'da Kürt Milletine yapılan zulmü yazmıyorlar, bunları bize siz yazın!

Patronların, ağaların gazeteleri Doğu'da basılan köyleri, öldürülen yoksul köylülerin neden öldürüldüklerini anlatmıyorlar, saklıyorlar. Bunları bize siz anlatın!

Yazın, anlatın ki, biz de Türkiye'nin bütün emekçilerine yazalım, anlatalım bu zulüm düzeninin Kürt Milletine ettiklerini. Ve bu zulme karşı nasıl mücadele etmemiz gerektiğini.

DOĞU'DA MİLLİ ZULME SON!

MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR!



HALKIN KURTULUŞU 'NA ABONE OLALIM, ABONE BULALIM
OKUYALIM - OKUTALIM
HABER, HİKAYE, ŞİİR, KARİKATÜR GÖNDERELİM !..
GAZETEMİZ ANADOLUYA HİÇ BİR DAĞITIM ŞİRKETİ TARAFINDAN DAĞITILMIYOR.
DAĞITIMI KENDİMİZ ÖRGÜTLEYELİM.
ADRES : P.K. 1107 SİRKECİ-İST.